

POSTAI ÉS HÍRKÖZLÉSI DOLGOZÓK lapja

XXXV. ÉVFOLYAM * 12. SZÁM * 1990. DECEMBER * ÁRA: 3 FORINT

Újabb lehetőség nyílt a nemzetközi együttműködésre



tikai körülmények közötti helyzetét, tevékenységét.

Mivel a Postai és Hírközlési Dolgozók Szakszervezeti Szövetsége, és mások is — kongresszusi döntés alapján — az említett szövetségbe be kívánnak lépni, Nedzynski úr minden hírközlési érdekvédelmi szervezet képviselőjével találkozni kívánt. Ezért került sor a Hírközlési Szakszervezeti Kerekasztal összehívására székházunkban. A találkozó első részében a különböző szakszervezetek, munkástanácsok és a liga képviselői tájékoztatták a főtítkár az általuk képviselt dolgozók munkájáról, taglétszámukról. A főtítkár a beszélgetés alapján tulajdonképpen leltárt készített a hírközlési érdekvédelmi szervezetekről, amelynek alapján hazatérte után tájékoztatja az elnökséget.

A találkozó második felében Nedzynski úr ismertette a szövetség létrejöttének körülményeit, koncepcióját és jelenlegi munkáját. Mint elmondta, szervezetük szindikátusszerűen működik, így a szövetséget független, befolyásmentes szakszervezetek alkotják. Feladatuk a tagok, tagszervezetek érdekeinek képviselete, s emellett a dolgozók vágyainak, elképzeléseinek végrehajtása. Külön hangsúlyozta, hogy csak abban az országban működnek, ahol valóban demokrácia van, és a szakszervezetek a kormánytól, pártoktól, politikai erőktől függetlenül tudják végezni munkájukat.

Feladatuk még a tagszervezetek képviselete a nemzetközi fórumokon is. A Nemzetközi Munkaügyi Szervezetben és más nemzetközi szervezetekben is ez a szövetség képviseli a tagszervezeteket, hiszen egyedüli postai és távközlési érdekvédelmi szervezetként őket ismerték el.

E feladatok mellett természetesen szükségesnek tartják az újonnan belépettek és a harmadik világ tisztviselőinek oktatását, képzését különféle tanfolyamokon, illetve a segítségnyújtást ezekben a programokban.

A múltban — mint mondta — a kelet-közép-európai országokkal semmiféle kapcsolatuk nem volt, hiszen Európának ezen a táján más politikai és gazdasági rendszer volt. Emellett ezek a szakszervezetek nem feleltek meg a szövetség koncepciójának. A térségben végbement lényeges változások azonban a kapcsolatok felvételére készítettek a nemzetközi szövetséget.

Ennek során megismerkedtek a cseh, a román, a bulgár és a lengyel szakszervezetek munkájával. Ez a látogatás is ebbe a megismerési sorozatba tartozik.

A szövetség súlyának jellemzőeként a főtítkár befejezésül elmondta, hogy az 1913-ban tíz-tizenkét alapítóval megalakított szövetségnek jelenleg már több mint 100 országban van tagszervezete.

— mez —



Tisztelt Előfizetőink!

Sajnos, lapunkat is érinti a szakszervezeti szerkesztésváltás és az általános hírinfláció.

A Távközlési Dolgozók Szakszervezetének intéző bizottsága úgy döntött, hogy 1991. januártól nem tartanak igényt a szövetség lapjára, így azt szerkesztetten most utoljára kapják meg a TIG, a HTI, vala-

nek is nagy öröme szolgálna, mivel továbbra is foglalkozunk az összes hírközlési dolgozót érintő átfogó témákkal is.

A nyomdai és a papírárak jelentős emelése miatt — legnagyobb sajnálatunkra — kénytelenek vagyunk lapunk évi terjedelmét az eddigi 96 oldalról 88 oldalra csökkenteni, s így az éves

Új utakon a norvég–magyar kapcsolat

December elején hazánkban tartózkodott a Norvég Postások Szakszervezeti Szövetségének 3 tagú delegációja, hogy tárgyaljanak szakszervezetünk vezetőivel az együttműködés jövőjéről.

A norvégok a jövőben az együttműködést „szakszervezetibbé” akarják tenni, s ennek szellemében az üdülőcsoportok cseréje helyett választott, aktív bizalmiakat, tisztviselőket szeretnének vendégül látni, illetve hozzájuk küldeni. Az a véleményük, hogy így módon hozzájárulhatnak a kelet-európai

szakszervezetek támogatásához. A Norvég Postás Szakszervezet — az elmúlt 11 éves kapcsolat tapasztalatai alapján — ezt a segítséget a magyar postás szakszervezeteknek kívánja megadni.

Az ötnapos látogatás befejeztekor, a zárómegbeszélésen a felek a fenti téma minden részletében megegyeztek, s így 1991. nyarán már a fentiek szellemében utazik, illetve érkezik a két tanulmányi küldöttség.

M. L.



Arild Oynes, a tisztviselő és Jan Inge Kvistnes, a kézbesítők szakszervezetének elnöke

Gondolatok karácsonyra

Miért van az, hogy a kezét nyújtó tekintettel nem fordul felénk?

Miért van az, hogy nem egymáshoz, csak egymás mellé beszélünk?

Miért van az, hogy a nyílt színen megegyezünk, s csak a „színpad” mögött van más véleményünk?

Miért van az, hogy nemtelen érdekből, ha kell, egy másik ellen és meglátására, örömmel szövetkezünk?

Miért van az, hogy a rosszat bárkiről könnyebb szívvel terjesztjük, mint a jót?

Miért van az, hogy emberségünkben néha annyi se jut, hogy az elesettet felemeljük?

Miért van az, hogy szótlan vazallusként nézünk, hogy tovább él, s a demokrácia köpenye alól ki-kivillan a gőg és az önkény?

Miért van az, hogy bennünk mindig győzedelmeskedik vezérő csillagunk, személyes érdekünk?

Miért van az, hogy karácsony ürügyén advent első vasárnapján mindenről írunk, de...

... miért van az, hogy a szeretetről, a szabadságról, az egyenlőségről, a testvériségről nem?

Miért?

És még vajon meddig „hiánycikk” a szeretet?



Minden kedves olvasójának kellemes karácsonyi ünnepeket és boldog új esztendőt kíván:

a szerkesztőség

Megrendelőlap

Megrendelem a havonta megjelenő Postai és Hírközlési Dolgozók Lapját példányban az alábbi címre:

Megrendelő neve:

Pontos címe:

Irányítószáma:

Előfizetési díj egy évre 36 forint.

Az előfizetési díjat a részemre küldendő postautalványon egyenlítem ki.

aláírás

mint a Buvig, a szegedi és előfizetési díj változatlanul a soproni terület távközlési 36 forint maradhatna. dolgozói.

Abban a reményben, Ez azonban nem jelenti hogy ezek a változások azt, hogy az itt dolgozók nem riasztanak el senkit az nem fizethetnek elő la előfizetéstől, tisztelettel punkra, sőt ez a szerkesztőnti a lap Előfizetőit a tőségnek és a szövetség- Felelős szerkesztő

Az első sztrájk a posta történetében

Olvasóink különböző hírforrásokból értesültek már arról, hogy a Magyar Posta Vállalat történetében először került sor postás dolgozók sztrájkjára. A budapest 114-es hivatalban a kézbesítők november 8-tól 13-ig sztrájkoltak, hogy követeléseiknek érvényt szerezzenek.

Júniusban kezdődött

A kézbesítők kérésére június 19-én termelési tanácskozást tartottak, melynek egyetlen napirendi pontja volt, a kézbesítőosztályon felhalmozódott megoldatlan problémák ismertetése a hivatal és az igazgatóság szakmai vezetőivel. A tanácskozáson felszólalók a mindennapos gondokon, a szervezetlenségen, a létszámhiányon túl, tiltakoztak a bértömeg-gazdálkodás bevezetésének igazgatósági gyakorlata ellen, valamint az alacsony díjazású járatösszevonások elrendelése ellen. Követelték a dolgozók:

- a járatfelmérések felülvizsgálatát és korrigálását;
- a kézbesítők bérek rendezését, melyben elismerik a munka nehézségi fokát és a postán eltöltött időt is;
- a kézbesítéssel kapcsolatos költségeket a munkáltató térítse meg teljes összegben.

A termelési tanácskozáson az igazgatóság szakmai vezetőjét *Móricz József* postafor-galmi osztály-vezető képviselte, aki válaszaiban jórészt ellentéleményének adott hangot, illetve válaszaik konkrétumokat nem tartalmaztak. Ezért a termelési tanácskozás a választ nem fogadta el, és kérte, hogy az itt felvetett problémákra, azok megoldásának módjára és határidejére az igazgatóság írásban válaszoljon.

Szeptember 18-án a kézbesítőosztályon munkágyűlést tartottak, amelyen ismertették, hogy a kézbesítők számára elfogadhatatlan választ adott az igazgatóság a júniusi termelési tanácskozáson felvetett problémákra. A munkágyűlésen a kézbesítők megerősítették júniusi követeléseiket, és azokat a meghívott szakmai vezetőknek írásban is átnyújtották. A munkágyűlésen részt vevő 125 dolgozó egyetelműen kifejezte azon szándékát, hogy tárgyalni akarnak a munkáltatóval, de az eddigiekből tanulva kihangsúlyozták azt is, hogy a végső esz-köztől sem riadnak vissza.

Ennek ellenére a vita során kiderült, hogy bár a felvetett problémákat a hivatalvezető és az igazgatóság jelenlévő képviselője is elismeri, azokkal azonosulni nem tudtak, s válaszaikban inkább csak a dolgozók megnyugtatóra törekedtek, nem a megoldásokra. Így ez a gyűlés is eredménytelenül zárult, és a kézbesítők továbbra sem tudták, hogy követeléseiket belátható időn belül teljesítik-e, s az általuk felvetett szakmai problémák megoldódnak-e valamikor.

Egyeztető tárgyalások 40 órán keresztül

Ekkor már kézzelfogható közelségbe került a sztrájk, ezért a munkágyűlésen a kézbesítők megválasztották a képviselőket. (A későbbi tárgyalásokon a kézbesítőket olyan testület képviselte, amelyben a Kézbesítők Független Demokratikus Szakszervezetének és a Postai Dolgozók Szakszervezetének egy-egy tagja, valamint szervezetlen dolgozó is helyet kapott.)

A sztrájk meghirdetését követő első egyeztető tárgyalásra november 2-án került sor. A kézbesítők által korábban átnyújtott követelésekben — a bérkövetelést kivéve — már ekkor megállapodás született. A tárgyaló felek törekedtek a kompromisszumos megoldásra, a sztrájkot el akarták kerülni. Ennek ellenére a következő tárgyalásra csak november 6-án került sor.

Ettől kezdve az események felgyorsultak, mindennapos egyeztető tárgyalások követték egymást, de az eredmény (kompromisszum) csak november 13-án született meg, s közben 8-ától a kézbesítőknek mintegy 70 százalékos sztrájkolt. A munkavállalók és a munkáltatók képviselőinek tárgyalását több alkalommal is ellentmondó híresztelések, és olyan események zavarták meg, amelyek a tapasztalatlanságból, a törvények helytelen értelmezéséből, valamint a pattanásig feszült hangulatból fakadtak.

A sztrájk eredményeként végül is valamennyi budapesti kézbesítő — a PDSZ által kiharcolt 10 százalékos bérfeljesztésén felül — 5 százalékos bérfeljesztésben, a 114-es hivatal kézbesítői pedig saját jövő évi keretük terhére további 6 százalékos bérfeljesztésben részesültek.

*

Lám, újra egy példa, hogy amire kevés volt több mint 4 és fél hónap, arra elegendő lett 40 óra. Önkéntelenül megfogalmazódik a kérdés: szükség volt erre, nem lett volna célszerűbb már júniusban tárgyalni?

A sztrájk óta több mint egy hónap telt el, a dolgozók megkapták első, megemelt fizetésüket. A hivatal megszokott, hangyabolszerű hangulatot áraszt.

— *Hogyan értékeli az elért eredményeket, érdemes volt-e sztrájkolni —* kérdezem *Hellenbart Tamást*, a KFDSZ ügyvezető titkárát.

— Úgy látom, érdemes volt — válaszolja. — Bár azóta is foglalkoztat a gondolat, hogy többet is elérhettünk volna. A tapasztalat az, hogy az év végén derül ki, hogyan gazdálkodott az igazgatóság. Azt is eredménynek tartjuk, hogy a XII. kerületi országgyűlési képviselő — ha kérdés formájában is — de parlament elé vitte a posta működési gondjait.

— *Úgy tudom, a PDSZ-hez tartozó helyi szakszervezet a sztrájkot elhatárolta magát, de a megállapodás létrejötté után együttműködési szándékot mutatott.*

— Ez így igaz. Mikor kollégáink megismerték a szakszervezeti bizottság állásfoglalását, sokan döntöttek úgy, hogy kilépnek a PDSZ-ből. A sztrájkban a PDSZ-hez tartozók voltak többségben. Az szb együttműködési szándéka eddig csak szavakban nyilvánult meg. Erre példa az is, hogy a mostani bérfeljesztés felosztásáról határozó bizalmi testületi ülésre nem hívtak meg minket, és amikor hivatalosan megjelentem, távozásra szólítottak fel. Ezért most az igazgatósági alapszervezeti titkárok tanácsának a segítségével, szervezésében teszünk kísérletet az együttműködés formájának és módjának létrehozására.

— *A két érdek-képviselői szervezet vitája miatt a kézbesítőosztályon lassan többségbe kerülnek a szervezetlen dolgozók, hogyan történik a bizalmi egyetértési jogának a gyakorlása?*

— Minden dolgozót megkérdeztünk, hogy melyik szakszer-

vezetet bízna meg érdekeinek képviselésével. A KFDSZ-t, a mintegy 140 dolgozó közül 62-en hatalmazták fel erre.

*

Nagy László hivatalvezetőt arról kérdeztem, szükségszerűnek tartja-e, hogy sztrájkra került sor, nem lehetett volna ezt megelőzni?

— A júniusi termelési tanácskozást a PDSZ helyi szervezete kezdeményezte. A felvetések valós problémákat tartalmaztak. A kézbesítők gyors, és igényeiknek, „vágyaiknak” megfelelő, hatékony intézkedéseket vártak. A megoldás módjait és lehetőségeit mi másképpen láttuk. Szeptemberben a KFDSZ ragadta magához a kezdeményezést, ami önmagában nem jelentett volna gondot, de a két szakszervezet között nincsen kontaktus.

— El akartuk kerülni a sztrájkot, s a bérkövetelés kivételével sikerült is megállapodásra jutnunk. Bérigényük nagyságrendje (átlag 56 százalékos bérfeljesztés, összesen 8,5 millió Ft) azonban számunkra kezelhetetlen volt. Ezt a sztrájkbizottság egyik tagja is belátta, ezért a további tárgyalásokon nem is vett részt. Egyébként a hivatalon belül sem volt egységes a sztrájk megítélése. A kézbesítőknek mintegy 75 százaléka vett részt ebben az akcióban.

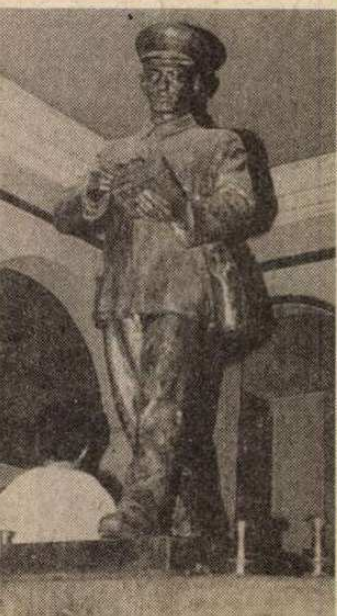
— *Történt-e a sztrájk ideje alatt olyan incidens, melyet törvénytellennek tart?* A sztrájk ideje alatt ki nem fizetett bérekkel kapcsolatosan milyen megoldásra jutottak?

— Semmilyen törvénybe ütköző cselekmény nem történt. A dolgozók fegyelmestettek voltak — a sztrájkolók is és munkát felvették is —, a sztrájkbizottság pedig tárgyalókészségével, hozzáállásával, határozottságával elősegítette, hogy a tárgyalások korrektek és célirányosak legyenek.

— A fel nem használt bért nem kívántuk átcsoportosítani. Ebből kellett fedezni a minimális szolgáltatásokért fizetendő díjazást, és a felgyülemlett többletmunkáért járó bért is. Az egyeztető tárgyalásokon megállapodtunk abban, hogy ennek a bértömegnek a 75 százalékát a kézbesítőosztályon az előbb említett célokra fordítjuk, a 25 százalékból pedig azokat a dolgozókat fizetjük meg, akikre a sztrájk ideje alatt jelentős többletterhet hárult.

*

Úgy gondoljuk, ez a sztrájk is megelőzhető lett volna, ha a dolgozók véleményét komolyan veszik a szakmai vezetők, és időben tárgyalászatlanhoz ülnek, s a gondokat megoldani akarják, nem pedig elodázní.



A nagyváradai kézbesítő

Piac, gazdaság, korrektség

Stratégiai átszervezés

A Magyar Posta Vállalat táján ma több hír jár. Terjesztési ügyekről, átszervezésről, létszámcsökkentésről, magáról a vállalat életképességéről. Ezekről beszélgettünk *Fóris Ferencné* vezérigazgató-helyettessel.

— *Úgy hallottam, január elsejével átszervezik a vállalatot, és ez a vezérigazgatóságon dolgozóknak mintegy 40 százalékát érinti. Mi az igazság a hírből?*

A hír igaz, de...

— Már az idei januári új felállás előrevetítette, hogy a szervezeti korszerűsítést folytatjuk. Tehát átszervezés valóban lesz. Ez elsősorban az irányítási struktúrában jelent változást, hiszen a postahivatalokat nem korszerűsíthetjük, változtathatjuk naponta, és főleg nem zökkenők nélkül. A vezérigazgatóságon lesz létszámleépítés, „karcsúsítás”, ahogy ezt ma divatos mondani. Ám ennek mértéke nem ilyen nagy. Mintegy 15-20 százalékról van szó, de olyan helyzetben, amikor a korábban magunkra szabott létszámkeretből 10 százalék eddig is hiányzott. Tehát a meglévő dolgozók tíz százalékát érintheti ez a leépítés.

— *Hogyan fogja ez érinteni a munkaterületeket?*

— Egy-egy osztályt, szakterületet erősebben, másokat kevésbé. Szeretném hangsúlyozni: egzisztenciálisan csak néhány vezetőt érint. A dolgozókat átcsoportosítjuk, más munkakörbe helyezünk, néhány ügyosztályt összevonnunk, megszüntetünk. Ezek a lépések is emberi sorsokat érintenek, természetesen ezt nem becsüljük alá. Éppen ezért a feszültségmentesebb, emberibb megoldásra 1 év túrelmi időt adunk.

— Ez az idő alkalmas lesz átcsoportosításra, nyugdíjba vonulásra, netán — más megoldás híján — állaskeresésre. Hangsúlyozom, hogy itt nem bérmeztakarításról, gazdasági szempontokról van szó, hanem a korrektebb munka feltételeinek megteremtéséről. A megtakarított pénzt ugyanígy — terveink szerint — bérfejlesztésre fordítjuk. A több pénzért pedig színvonalasabb munkát várunk.

— *Kérdés nélkül is átcsúszunk a második téma körbe, nevezetesen, milyen lesz a posta életképessége jövőre? Állja-e majd a versenyt? Mit tesz ezért?*

— Valóban kicsit összemosódik a válaszom, ám éppen ez bizonyítja, hogy koncepciókat nem lehet „szetelelni”. Igyekezünk a komplexitásra törekedni. Az előbbi gondolatot folytatom. Amikor átszervezzük, az piacorientációt, racionalitást követel. Mondok egy példát. A fejlesztési — postaosztályon levő — csoport és az önálló beruházási osztály „összenőve” szolgáltatási és beruházásfejlesztési osztály lesz. Azért, mert ez az innovációs lánc két összefüggő, egymásra utalt láncszeme. Vagy: együtt volt a sajtó, tájékoztatás és marketing. Úgy ítéljük meg, hogy ebből „kilóg” a marketing. Nem igaz a piaci koncepció, a piacépítés és sorolhatnám még

tovább. Ezért a marketinget „férjhez adjuk” a szolgáltatási ármunkához, mert ez talpon maradásunk egyik alapfeltétele. Korrekt és önkorlátozó árszinten kell a szolgáltatásokat tervezni. Mindezt összekapcsoljuk egyéb vállalkozási törekvéseinkkel, egy üzletpolitikai osztály keretében. Mi más ez, ha nem talpon maradási stratégia?

— *Kik lesznek a tábornokok? Ha már katonai terminológiát használunk.*

— A szolgáltatásfejlesztés a szakmai, az üzletpolitika a gazdasági vezérigazgató-helyetteshez tartozik majd. Együttműködésünk eredményeként kell az előbb említett stratégiának megvalósulnia. Úgy véljük, hogy ezzel az ediginél sokkal jobb üzleti eredményeket tudunk hosszú távra megalapozni.

— *Ez azért a fellegrvár. Mi történik majd az alacsonyabb szinteken?*

— Nem várunk másolást az igazgatóságoknál, ám a szemléleti, és egyes pontokon gyakorlati, szervezési változást igen. A kapcsolati pontoknak tisztázottaknak kell lenniük, és a fő ügyköröknek találkozniuk kell.

— *Kiket érint közvetlenül? Említette, hogy a nagyobb egységek hasonló szervezésen esnek át.*

— Ez egy-két budapesti speciális igazgatóságot érint. Ilyen a Hírlap- és Postaszállítási Igazgatóság. Január elsejével mellette létrehozuk a *Budapesti Hírlap-kereskedelmi Igazgatóságot*. Ügykörébe csak a nagy-budapesti hírlap- és postaszállítási operatív irányítása tartozik majd. Átmenetileg a vidéki áruhelyek lapellátását is végeznie kell.

— *Ez lesz tehát a tizenkettedik...*

— Igen, de létrejötté a többi igazgatóság munkájában is változásokat hoz.

Piaci magatartás, valós piac

— *Ismét átsuhantunk — nem megtörve a logikai láncot — az utolsó kérdésre, amely a hírlapterjesztési kötelezettségek teljesítésével függ össze.*

— A hírlapterjesztés neurálgikus pontja az árusítás, amely a legkülönbözőbb módokon és helyeken történik. Ez az árusítás „szület” igazán a kereskedelmi. Piacot és piaci szemléletet, módszereket kíván.

— *Közbevetőleg: a lapdömpinghez mit szól?*

— Tudom: kevés a bódé, kicsik stb. Ám én ezt a helyzetet átmenetinek érzem, nem is akarunk erre a túlzott sokféleségre felkészülni. Ez a lapteher hamarosan tisztulni fog.

— *Kérem, folytassa!*

— Tehát azt a piaci részesedést, ami gazdaságos az árusítás során, azt elvállaljuk. Ami ezen túlmege, arra nem szerződünk. Amit elvállalunk, azt kell tudni jól bemutatni, kínálni, bevezetni, eladni.

— *Mi várható e téren január 1-jétől?*

— A Minisztertanács döntött. Továbbra is kötelességünk az előfizetési lapok terjesztése. Ez csak kvázi mo-

nopólium, hiszen más is kaphat engedélyt erre. Az árusítás pedig teljesen piaci tevékenység lesz.

Felkészülés a csúcsforgalomra

Megköszönve a vezérigazgató-helyettes asszonyt az interjút, egy kérdés erejéig zavartuk *Molnár Sándor* és *Kovács József* ügyosztályvezetőket, akik válaszoltak kérdéseinkre.

— *Hogyan készültek fel az év végi csúcsra?*

Molnár Sándor szállítási-ügyosztály-vezető:

— Napi forgalmunk ebben a hónapban az évi átlagnak a többszöröse. Főleg a levelek és a képeslapok száma növekszik, de megugrik a csomagforgalom is. Az expressz és a gyorsan romlandó küldeményeket az ünnepek alatt is kézbesítjük. Megerősítjük mind a közúti, mind a vasúti szállítást. Gyorsítja és könnyíti a munkát az új levélfeldolgozó automaták is. Mindezekben már rutinunk van, nem új dolgok. Megfelelően felkészültünk.

— Az idén a tavalyihoz hasonló forgalomra számítunk. Véleményem szerint a csomagforgalom — a közelmúltban beindult csomagküldő szolgálatok révén — növekedhet. Ennek fogadására megfelelő kapacitásokkal rendelkezünk.

Kovács József, a posta-technológiai ügyosztály vezetője:

— A postahivatalok fellelvőszolgálatait és a kézbesítést felügyelem. A küldeményforgalomhoz annyit teszek hozzá, hogy a várható, átlagos forgalomnövekedés 2,5-3-szoros lesz. A hivatalokban, fellelvőhelyeken erősítjük a munkát. Értékcikk-árusításra postaforgalmi szakközépiskolások, egyéb munkaköri leendő postatisztek veszünk igénybe, akik ebben az időben töltik szakmai gyakorlatukat. Szükség szerint egyéb munkaerő-átcsoportosításokkal is igyekszünk a hosszú sorokat kurtábbra fogni. Továbbá — ez is ismert — régi szokásunk, hogy postaszolgálati küldeményeket a csúcsidőben nem továbbítunk.

Beszédes adatok

— Szólnunk kell arról is, hogy az idén a nyugdíjasok egyszeri kiegészítést kaptak. Ezeket sem tudtuk mind novemberben kézbesíteni, áthúzódtak decemberre. A nyugdíjak kézbesítése 2 millió 600 ezer embert érint. Ez 15 milliárd forint készpénzszükségletet jelent. Ennyi pénz fordul meg nálunk. Minderre Budapest 12, vidéken 11 munkanapunk van. Végeredményben a várakozási idő némi hosszabbodásával kell számolni, ám tülekedésre semmiképpen sem. A postásokra pedig lehet számítani, még akkor is, ha 2-3-szoros lesz a kézbesítők munkája. A hivatalok munkarendjét is rugalmasan kezeljük.

Hunyor Zsolt

A nyugdíjba készülők figyelmébe ajánljuk

Varga Imre Miskolcon a nyugdíj-előkészítő bizottság ügyintézője. Mint nyugdíjas munkaügyi csoportvezető, 1982 óta intézi a nyugdíj-előkészítés munkáját, nagy lelkesedéssel és szakértelemmel. A munkaügyi területen szerzett 30 éves tapasztalat sokat segít tevékenységének sikerében. De nemcsak szakértelme miatt, hanem a tevékenységét igénybe vevők iránti megértő magatartásáért is hálás szeretettel veszik körül a rászorulókat, és elismerik segítségét, pontos munkáját.

Mivel az e munkaterületen mutakozó információ- és egyéb hiányosságok nemcsak miskolci, hanem általános jelenség, célszerű, ha a nyugdíjba készülők megtudják, mi a legfontosabb teendőjük nyugdíjazás előtt, és milyen kellékek, eljárások szükségesek részükről, valamint azt is, hogy milyen feltételek mellett, milyen anyagi juttatások illetik meg őket.

— *Milyen tevékenységi köre van a nyugdíj-előkészítő albizottságnak?*

— A szolgálati idők beszámítása, az öregségi, a rokkantsági, az özvegyi nyugdíjak, az árvaellátások, az átmeneti járadékok, a rendszeres szociális járadékok, a nyugdíjak újbóli megállapítása, valamint az üzemi baleseten alapuló járadékok intézése.

— *Vegyük sorba: melyiknek mi a feltétele, és milyen dokumentumok szükségesek?*

— Lássuk először az öregségi nyugdíjat. Legfontosabb tudnivaló, hogy az *öregségi nyugdíj folyósítása* a nyugdíjkorhatár betöltésével — a munkaviszony megszűnése után — nem hivatalból történik. Azt minden esetben a nyugdíj-előkészítő bizottság útján írásban igényelni kell.

Az előkészítő munka a nyugdíjkorhatár betöltése előtt már egy évvel kezdődik, a szolgálati idők beszámításával. Ez a dolgozó munkakönyve és mellékletei (MIL-lap, adatlap, SZTK-könyvecske) alapján, az előírt nyomtatvány kitöltése útján történik. Sajnos a postaszervek közül még többen figyelmen kívül hagyják az előkészítésre vonatkozó előírásokat, és úgy gondolják, azzal, hogy a munkaviszony megszűnésekor kiadják a munkakönyvet a dolgozóknak, részükről az ügy el van intézve. Ez a helytelen gyakorlat, sajnos elég sok gondot okoz.

— *És mi történik, ha a dolgozó esetleg olyan szolgálati ideje van, ami nem szerepel a munkakönyvében, és egyéb írása sincs róla?*

— Akkor a szükséges igazolásokat a dolgozó emlékezteteli adatközlése alapján — ha csak lehetséges — hivatalból beszerezzük. A döntésről a Társadalombiztosítási Igazgatóság értesít ad.

— *Mi a teendő a rokkantsági nyugdíjjal, az átmeneti és a*

szociális járadékkal kapcsolatban?

— Ezek feltétele a dolgozók munkaképesség-csökkenésének százalékos mértéke. Ennek megállapítása az illetékes orvosi bizottság hatáskörébe tartozik. Három kategória van: a 67 százalékos a legalacsonyabb. Ez a harmadfokú. A második — első fokú a 100 százalékos rokkantság. Az előbbiről akkor beszélünk, ha a rokkant nem szorul rendszeres ápolásra, az utóbbi esetben viszont olyan súlyosan rokkant, hogy rendszeres ápolásra, gondozásra van szüksége. A rokkantsági nyugdíjnak nem előfeltétele a táppénzes állomány. Ha a dolgozó úgy érzi, hogy munkaképessége csökken, bármikor kérheti az orvosi bizottság elé utalását. Ilyen esetekben — ha az illető nincs táppénzen — a nyugdíj-előkészítő albizottság intézkedik.

— A rokkantsági nyugdíj megállapításánál nem feltétlenül szükséges a munkaviszony megszüntetése, mert a későbbiek során az orvosi bizottság — egészségjavulás esetén — munkaképességet állapíthat meg. Ha a munkaviszonyt nem szüntetik meg, illetmény nélküli szabadságot kell kérni. 50 százalékos rokkantság esetén — ha a dolgozó a nyugdíjkorhatár előtti 5 éven belül van — kérheti átmeneti járadék megállapítását, mely a mindenkori rokkantsági nyugdíj 75 százaléka. Ha nő esetén 50, férfi esetén 60 évnél fiatalabb és 50 százalékos rokkant valaki, az rendszeres szociális járadékot igényelhet, de a *járadékok folyósítására csak akkor kerülhet sor, ha az érdekelt munkaviszonya megszűnik.*

— *És az özvegyi nyugdíj?*

— Az özvegyi nyugdíj igényléséhez a személyi igazolványon kívül az elhunyt halotti anyakönyvi kivonata, valamint az együttélés igazolása (házassági anyakönyvi kivonat vagy egyéb hatósági igazolás) szükséges. Ha az özvegy árvaellátást is igényel, akkor a következő kellékekre van szükség: az árva születési anyakönyvi kivonata; 16 év betöltése esetén, amennyiben továbbtanul, az iskola igazolása; folyamatos továbbtanulás esetén — kellő igazolás mellett — az árvaellátás legfeljebb az illető 24. életévének betöltéséig folyósítható.

— *Egyéb tudnivaló?*

— Végezetül meg kell még említenem, hogy amennyiben a nyugdíjas újabb 36 hónapos postai-távközlési munkaviszonyt szerez, s ez alapján magasabb nyugdíjra lenne jogosult, úgy kérheti ennek a megállapítását.

— *Köszönjük e nemes, sok türelmet, tapintatot és alapos utánajárást igénylő, valóban érdekvédelemnek minősülő munkát, és a dolgozók nagy rétegét érintő információk tömör ismertetését.*

Horváth Dezső

Van remény a Remény utcában

Valami nincs rendjén a HIRÉP-nél — a Postai és Távközlési Építőipari Kft.-nél — suttogták a verebek (bennfentesek?), melyek biztosat sohasem tudnak, de azért csicseregnek. Elnézést a hasonlatért — kedvenc madaram a veréb —, de hírforrásként sohasem fogadtam el őt. Valamit mindenestre tudnak, túlélni minden változást, és talán éppen ezért érdemes odafigyelni rájuk. Különösen akkor, ha értesüléseik nem egészen alaptalanok.

Tény, hogy a HIRÉP 1990. január 1-jén alakult, Molnár József ügyvezető igazgató vezetésével, s most novemberben, immár több mint négy hónapja más vezető irányítja a társulást, *Króó József*. A hírek szerint eredményesebben.

— *Kérem, mindenekelőtt mondja el, mivel rendelkeztek megalakulásukkor, mi volt az, amivel indultak?*

— A kft. 49 és fél millió forint alapító tőkével indult, ebből 33 millió forint volt a pénzübeli, 16,5 millió az állóeszközérték. Nagyon hamar törzstőkevesztés következett be, mintegy 2,5 millió forint, s úgy gondolom, Molnár József visszahívásában ez játszott döntő szerepet. Ez gazdasági ok volt, s saját kérésére történt a visszahívás, de további ok volt a dolgozói elégedetlenség. Szeretném hangsúlyozni, ezeket elmondásokból tudom, akkor én még más postai vállalatnál dolgoztam: a Budapesti vidéki Postaigazgatóság Magasépítési Üzemének voltam a vezetője.

— *Feltételezem, jól végezhette a munkáját, ha júniusban önt bízták meg a kft. vezetésével.*

— Első nekifutásra három hónapra kaptam megbízást. — *Ne haragudjon, jól értettem? Ez egy iszonyúan kemény hazárdjátéknak tűnik, három hónap alatt még egy kétütemű autót is nehéz irányítani, megismerni, nemhogy egy ilyen sokrétű munkát végző kft.-t.*

— Én elsősorban nagy megtiszteltetésnek éreztem ezt a megbízást, majd megvizsgáltam a körülményeket, mert ebbe felelőtlenül beleugrani valóban hazárdjáték lett volna, többször meginogtam, mert itt valóban borzasztó állapotok voltak. Az emberi és a piaci tényezők is eléggé leépültek, rossz volt a hangulat, de végül is megmérgettem, próbatételnek fogtam fel ezt a feladatot. Ez volt az egyik ok, amiért vál-

laltam, a másik pedig, hogy tudtam, most már alapvetően meghatározta az életemet azoknak az embereknek az élete, körülményeik javítása, akikkel együtt kell dolgoznom. Ezek az emberek valójában éveken át becsülettel dolgoztak, nem ők tehetnek arról, hogy mélypontra jutottak. Az is motivált, hogy már hosszú évek óta a posta kenyerezt eszem, s most már nekem is kell tenni valami jelentősebbet a cégért.

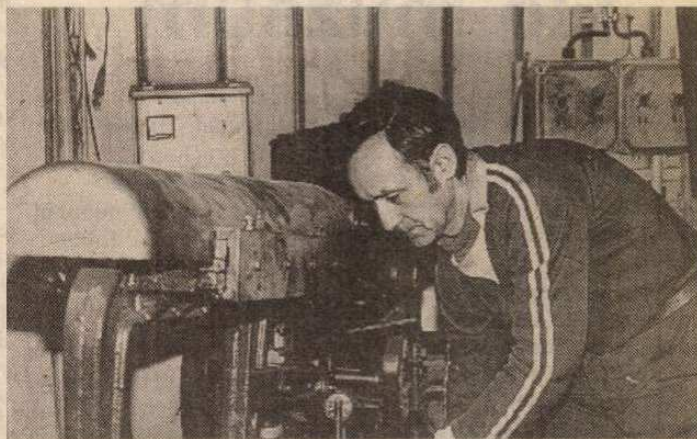
— *Tudja, én ezt elhiszem önnek, semmi okom kételkedni őszinteségében, de ez már olyan szép, hogy szeretnék valami hibát találni, még akkor is, ha tudom, nincs feltétlenül igazam. Ön jött, hozta magával dr. Benkő Attilát műszaki igazgatónak, s röpke három hónap alatt olyan munkát végeztek, hogy egyszerre minden jó irányba indult, s önt megerősítették pozíciójában. Kérem, ne válaszoljon, de még belegondolni is kétségbeeszt, mi lett volna itt, ha ez a váltás nem következne be? ... De bekövetkezett, s hol tartanak most?*

— Most érzem úgy, hogy amibe energiát fektettem, kezd megtérülni. Június 16-án történt meg a kinevezésem, s három hónap alatt kellett valami biztatót letenni az asztalra. Meglehetősen bizalmatlanság fogadott, s ez jogos volt. Akiket ennyi csalódás ért, azok, ha óhatatlanul is, de nem képesek az örömtől.

— *Különösen akkor, ha az új vezető fiatal.*

— Nem tudom. Én fiatal vagyok? Nem érzem ezt jelentősnek. 41 évemmel talán inkább középkorúnak mondanám magam. Idejöttünk, de meglehetősen rossz volt a hangulat, a dolgozói tudat, sok ember sértett volt. Nehezen fogadták el, hogy ez egy olyan kft., amelyik kikerült a posta szociális hálójából. Abból kell megélnie, amit megtermel. Mindenkinek forintban kell gondolkodni, s gazdájává lenni munkaterületének. Kötöttünk egy együttműködési megállapodást, melynek az a lényege, hogyan lehet ebből a társaságból egy profitcentrikus, tulajdonosi szemléletű és demokratikusan működő egységet létrehozni. Ezt nagyon fontosnak tartottam.

— Munkánkba igyekszünk minden réteget bevonni, úgy hiszem, másképpen nem lehet dolgozni. Mindenkinek adunk fórumot ahhoz, hogy nagyobb horderejű kérdésekben véleményét nyilvánítsa. Jelenleg ez



177 főt jelent. Ebből 40 az alkalmazott, de véleményem szerint ez még mindig sok. Valamikor 80 volt az alkalmazotti létszám, ez egy tipikusan rezsizüem volt, és semmi sem számított. Lényegesnek tartom elmondani, mi nem akarunk senkit az utcára tenni, számukra is munkát kell keresnünk a kft.-n belül. Olyan feladatokat idehozni a kft.-be, amelyen belül ők értelmes tevékenységet folytathatnak, növelhetik árbevételüket.

— *Mennyi ez az árbevétel? S hogyan alakultak a dolgok most?*

— Július 1-jén 40 millió forint volt. Ez tehát egy féléves árbevétel. Irányításom alatt felmentünk 88 millió forintra.

— *Szép szám. Eszerint egy negyedév alatt többet termelték, mint korábban egy fél évig?*

— Igen, de szeretném hozzáténni, ebből bizonyos rész áthúzódott az első félévből. De ami nagyon fontos, megállt a tökevesztés.

— *Eltelt a próbaidő, az első három hónap, s önt véglegesítették. Hogyan lépett tovább? Elképzelni sem tudom, hogy elégedett lenne ennnyivel?*

— Ahhoz, hogy valaki jókedvűen, odafigyelve dolgozzon, meg kell fizetni. Lépnünk kellett, és mi 10 százalékos bérfejlesztést hajtottunk végre. Ezt mindjárt megtettük — tökevesztés ide vagy oda. Mi azt mondtuk, ezt bérelőlegként fizetjük ki a dolgozóknak. Létrehoztunk egy csoportos teljesítménybér-elszámolási rendszert, azaz a bér szempontjából önálló részlegeket alakítottunk ki. Ez hét részleget jelent. Ezt a pénzt úgy kapják meg, ha a III. negyedév rájuk meghatározott árbevételét teljesítik nettó értékben.

— *S mi van akkor, ha túlteljesítik?*

— Akkor pluszpénzhez jutnak. Két részlegünk volt, amelyik nem teljesítette a tervet, s nem hozta a várt eredményt a tmk-részlég sem. De időközben rájöttünk, őket ebbe a kategóriába bevonni hiba volt, s ezen változtattunk. A tmk-t nem lehet profitcentrikussá tenni, egyszerűen azért, mert akkor a részlegek nem adnak át javítási munkákat, magyarul: megvárják, amíg a gépek teljesen lerobbannak, és használhatatlanná válnak.

— *Nyilván a két nem teljesítő részleg visszaállt a régi rendszerre. Mit szóltak ehhez a dolgozók?*

— Tudomásul vették, részünkről ez egy korrekt döntés volt, ennek jogosságát nem vitatta senki. A vizesrészlégünk, néls is gond volt, itt leváltottuk a vezetőt. Ez a személycsere pozitív irányba indította el az egyiséget. Több részlegünk a vártnál jóval magasabb eredményt ért el, de bért 130 százalék túlteljesítés fölött már nem tudunk fizetni, az ismert szabályozók miatt. Ezt a pénzt tartálékoljuk, s a részleg részére megvan, ha visszaesés történik például a jövő év első negyedében, legyen mihez nyúlni.

— *Ismerik már a jövő évi adózás mikéntjét? Ez költői kérdés persze, hiszen nem ismerhetik, mivel most dolgoznak rajta a Munkaügyi Minisztériumban. Egyáltalán tudnak-e önkö jövrőre bármit is tervezni, hiszen a magyar népgazdaság jelenleg olyan cseppfolyós állapotban van, mint talán még soha.*

— Mindig az adott helyzetben és az adott szituációhoz kell tervezni, ami a pillanatnyi helyzet. Az a korszak, úgy érzem, lezárult, amikor hosszú távban gondolkodtunk.

— *Ne haragudjon, de nem kerget ez egy vezetőt az örületbe? Bárhogynézem, ez abszurd helyzet, még akkor is, ha tudom, ezen változtatni egyelőre nem lehet.*

— Nem tudom. Nyugat-Európában sok az örült?

— *Bizonyára nem, de ott más a mechanizmus.*

— *Ezt kell nekünk is elérni!*

— *Adja isten, hogy így legyen, de mi erről a véleménye a szakszervezetnek? Ön Balla László, mint a szakszervezet képviselője nem gondolja, hogy a rövid távú tervezés gátló körülményeket okoz?*

— Három- vagy öt éves tervekben gondolkodni, mint korábban, ma már nem lehet. Nem vitás, a vezetőségnek valólnia kell egy stratégiát, de annak nagyon rugalmasnak kell lennie. Az túl szép lenne, ha egy évre előre látnánk a dolgainkat, mert akkor munkaellátottságban, kapacitásban előre tudnánk gondolkodni. Mi azért valami biztatót már látunk. Mindenesetre elmondtuk dolgozóinknak: egyelőre hosszú távon ne tervezzenek.

— *A HIRÉP központi telepe Budapestén a Remény utcában található. Nem tudom, dolgozói reggel, munkába jövet gondolkodtak-e már ezen?*

Remény-kedhenek?

Veégh Ádám

„Kihelyezett” nyugdíjas-találkozó

Mint minden ősszel, a HTI nyugdíjaisai most is nagyon várták a nyugdíjas-találkozót. A várakozásban éreztük, hogy ez több lesz, más lesz, mint az eddigiek.

A meglepetés be is következett, egy sokat ígérő kirándulásra invitált bennünket a szakszervezet. November 16-án több mint százan gyülekeztünk a Horváth Mihály téren, ahol már vártak az autóbuszok. Az idő csúnya, ködös volt, s ez sajnos a szépnek ígérkező kirándulástól néhány nyugdíjast elriasztott.

Aránylag rövid és kényelmes utazás után Vácrátótra érkezünk. Az európai híró arborétum várt minket késő őszi, szomorkás hangulatával, és a minden szépségüket felvonultató, ezernyi, különleges és ismert fáival. Jól képzett vezető gondoskodott arról, hogy ismertetést kapjunk a különleges fák, növények jellegzetességeiről, az arborétum történetéről, szórakoztató módon. A szép délelőttön, az üdítő séta közben felelevenítettük a munkában töltött éveket. Jó volt társainkkal beszélgetni, együtt lenni, érezni a közösséghez tartozás örömet.

Bizony elfáradtunk az ezt követő váci városnéző sétán. Kellemes közérzettel, jó étvágygal ültünk az éttermi asztalokhoz, ahol bőséges, finom ebéddel vártak bennünket. A hazaindulás már a búcsú kezdete volt. Gyorsan Budapestre értünk, egy szép nap emlékeit hozva magunkkal.

Jobb és eredményesebb lehet így eltölteni ezt a találkozót, mint az eddigi módon. Mindenből többet kaptunk, főleg a törődésből, a gondoskodásból, ami igen sokat jelentett mindnyájunknak.

**Antalóczy Árpádné
Tósaki Józsefné**



Beiratkozás és befizetés

A Postás Művelődési Központ művészeti köreiben és tanfolyamain részt vevők és az újonnan jelentkezők tájékoztatásul közöljük, hogy az évad második felévére a körí és tanfolyami díjak második részletének befizetése a következő időpontokban és helyszíneken lesz lehetséges:

1991. január 7—11. között 13—19 óráig,

a Postás Művelődési Központ irodájában (Budapest VII., Rottenbiller utca 46.), valamint a foglalkozások helyszínén.

Postás Művelődési Központ

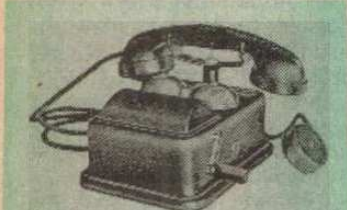
Élő múzeum

Vannak megszállottak. Akkor is, ha ma nem jó idők járnak rájuk. Küzdenek, birkóznak, és még olyan fogalmakban gondolkodnak, mint társadalmi munka, önkéntesség, hivatás, szertartás.

Sajnos kevesen vannak — ám vannak. Tudják, hogy tevékenységük társadalmi elismerése, mint erkölcsi megtartó erő, a végéhez közeledik. Ám a szakmaszeretet nem lehet pártpolitikai keretek közé szorítani.

Keviczky István, a Muzeális Értékeket Mentő Bizottság vezetője tudja, maximum egy-két év az, amely alatt még tehet valamit, aztán ki tudja, mi lesz?

Olvasóink közül többen emlékeznek még rá, hogy a vár-



LB (induktoros) távbeszélő-készülék

központi múzeum létrehozásának volt néhány dátuma. Akik nem ismerik a történeteket, néhány emlékeztető adat.

— Keviczky úr, kérem, mondjon néhány szót az előzményekről!

— Lassan tíz éve, pontosabban 1981-ben alakult bizottságunk a Budapesti Távbeszélő Igazgatóságon. A dolog úgy kezdődött, hogy szakembereink elkezdtek gyűjteni a leselejtezett, hulladékba került távbeszélő-készülékeket, azok alkatrészeit. Pozsonyi Vilmos, akkori igazgatónk jó szemmel mérte fel, hogy ennek a kezdeményezésnek még jövője is lehet. Létréhoztta bizottságunkat, amelynek az a feladata, hogy szervezeten, rendezetten induljon el

a gyűjtési akció. A gyűjtők pénzügyi támogatásban, prémiumban részesültek.

— Mi volt ekkor a cél?
— A mennyiség. Mindenből, válogatás nélkül minél többet.
— Ez később változott...
— Természetesen. A mennyiségből kialakult, mi az, amiből — úgy mond — túlkínálat van, és mit kell még beszerezni.
— Ekkor kezdődött a „turkálás”?

— Így is lehet mondani.
— Akkor maradjunk Pozsonyi úr áldásos működésénél...

— Valóban az volt. Tudta, vagy sem, én nem tudom, de spontán módon atyja lett egy európai mértékkel mért kezdeményezésnek, amely röviden a távközlés-technikai eszközök muzeális értékmentése volt.

— Még nem szólt a „megszállottakról”.

— Az alapítókra gondol. Sorolom: *Világos Ferenc, Nagy Rudolf, Széplaki László, Belezay János, Szülő László*. E bizottság a gyűjtési mozgalmat az egész országra kiterjesztette.

— Hogyan?

— Tulajdonképpen úgy, hogy Nagy Rudolf „eszeveszetlen” járta az országot, és mindenkit megmozgatott, és az általa fellelt készülékeket saját kezűleg rendbe hozták.

— Volt anyagi és más feltétele annak, hogy a felújításokat elvégezzék?

— Tulajdonképpen igen is, meg nem is. Szorosan együttműködünk, és jelenleg is közösen dolgozunk a Postamúzeummal. Nekik adtuk át azt, ami az erőnket meghaladta. No, meg a pluszokat is. Mert volt, amiből több került elő, mint amit fel tudtunk használni.

— A gyűjtés mikor vált szervezetté, rendszerezetté?

— 1982—1983-ban. Ekkor már komoly készleteink voltak. Ezek közül a Postamúzeum mintegy 70 tárgyat vett át.

— Milyen értéket képviselt ez a mennyiség?

— Ha csak 50 százalékos értékben számolom, akkor is hozzávetőleg 2 millió forintot.

— Fordulópont?

— Szülő Laci bácsi, aki akkor 82 éves volt, 1982-ben velem együtt felvetette, hogy amennyiben a posta 1985-ben leállítja a Várban levő 7/A/1-es típusú központot, amely 1928-ban épült, adják át ezt a legrégebbi magyarországi létesítményt postai ipari műemlék számára.

— Volt partnerük kérésük támogatásához?

— Igen, a Postamúzeum.

— A kérést támogatták, elfogadták. Mit lehet tudni előzetesen?

— A neve: *Telefónia archívum*. Címe: Budapest I., Országház utca 28. Az első lépcsőben — a közeljövőben — megnyitjuk az előteret. Ez a 7/A/1-es központ gépterme, kábelrendezője, valamint egy mellékhelyiség. Ez négy terem, 14 x 8, 14 x 6, 8 x 5 és 10 x 8 méter alapterületű. A tervek szerint további 6 szoba nyílik majd meg. Hozzáteszem, hogy *Tóth Illés* az annak idején levelet irt az MTA-nak, támogatásukat kérve. Az Akadémia nem zárkózott el a létesítmény anyagi finanszírozásától.

— A mellékelt fotókon láthatjuk a prominens gyűjtéseket. Alközponti üzemet, 2/6 soros készüléket, fából készült mellékselegőt, és másokat. Mit hoztak még?

— Régi, kézi kapcsolású Standard központokat, Priteg



II/6-os postai soros berendezés

soros készülékek tölg- és diófából készült változatait, igazgatók, s „kísőnők” által használt készülékeket. Továbbá alközpontokat, átkapcsolókat, segédberendezéseket. Bányatelefont, amely óriási méretű, s robbanásbiztos, acélpontokkal van megerősítve. Gondolja el: egymaga a kézibeszélő 2 kilogramm súlyú.

— Mit tesz ki ez fajtára és darabra „mérve”?

— Huszonöt, harminc a féleség (készülék, berendezés), ami a darabszámot illeti, az mintegy 300. (Ehhez azt kell hozzátenni, hogy 1 használható, felújított készülékhez 4-5 darab kell).

— Szervezés — ma?

— Kiküldtünk valamennyi távbeszélőüzemnek körülbelül kétezer szórólapot, amely a gyűjtésre szólít fel. Célunk annak tudatosítása, hogy ez a csapat profi. Kezdetben minden gyűjtött darabot pontoztunk, és ennek alapján 300-400 forint volt a jutalom.

— A sztár?

— Régi faházás telefonkészülék vagy központ. Ez ér a legtöbbet.

— Szponzor?

— A *Budapesti Távbeszélő Igazgatóság*. A gesztus is szép, bár a ránc szánt összeg elég csekély. 1990-re mindössze 70 000 forint. Ebből kell kigazdálkodnunk a gyűjtést, az egyéni jutalmazásokat, a felújítás költségeit. Ami a jövőt illeti, mint mondtam, van még két évünk. Szinte mindent beszerztünk, felújítottunk, a múzeum tárgyi feltételei megvannak. Most ott tartunk, hogy rajzokat, kapcsolási vázlatokat, fotókat, képeket is veszünk. Talán így lesz munkánk még teljesebb.

Ha mindez összejön, bizottságunk feleslegessé válik. Ezt nem nosztalgiával mondom, hanem szívesen. Megtettük, amire vállalkoztunk. Művünket „csak” ápolni kell.

— Várható nyitás?

— Hamarosan.

— hunyor —

Sikeresen rajtolt a vidotanfolyam



A mintegy fél éve elindított propagandá és az előzetes igényfelmérés eredményeként a Postás Művelődési Központ által meghirdetett videoműsor készítői, szerkesztői tanfolyamunkat, amelyet a Magyar Független Film- és Videoszövet-séggel közösen szerveztünk, a vártnál is nagyobb fokú érdeklődés kísérte. Az előzetes meghirdetésekor 53-an jelentkeztek, ami jelentősen meghaladta a 30 fős felvehető hallgatói létszámot. Kétségtelenül nagy vonzást jelentett számukra, hogy a mai bizonytalan gazdasági helyzetben ez a bizonyítványt nyújtó tanfolyam alapfel-tétele a mellék-, vagy akár fő-foglalkozásként művelhető videózás működési engedély megszerzésének.

Nagy örömünkre szolgált, hogy több postaszervben felismerték az idők szavát, és beiskolázták, delegálták dolgozóikat a tanfolyamra, hiszen az itt kiképzett szakemberek által elkészített, szerkesztett videofil-mek hatékonyan segíthetik a vállalatok, üzemek dokumentációs, oktatói, pályaválasztási tevékenységét.

A 200 órás előadássorozat október 9-én indult, hetente két alkalommal (kedden, szerdán) az esti órákban a Budapesti Távbeszélő Igazgatóság sportklubjában. A kellemes környezet ellenére a terem a nagy létszámú csoport számára néha ugyan kicsinek bizonyul, de a fiatalokból álló, jó kedélyű csoport otthonosan érzi magát itt, amiért köszönettel tartozunk vendéglátóinknak.

A képzés a videoszövegség tematikája alapján történik, amelynek fő témaköröi a videotechnikai, videoesztétikai, vizuális nyelvi, dramaturgiai, köz-művelődési előadások és az

Teknős Erzsébet

Nem kell aggódnia...

Művészi rendtelenség a Providencia marketingosztályán. Az újságokhoz, díszes kiadványokhoz, hivatalos levelekhez szokott íróasztalokon postás ruhák, hatalmas táskák, az egyenruhához nélkülözhetetlen sapkák.

Készül a Providencia új reklámfilmje, amiben — mint az osztrák—magyar biztosítótársaság mindennapi életében — elengedhetetlen közreműködő, segítőtársak a postások. A Providencia eddigi ismertsége, jó híre nekik is köszönhető. A tévéreklám a postásokra épít. Az élet-, a gépjármű- és a vagyonbiztosításról szóló filmben a postás és az általa kínált szolgáltatás szimbolizálja a nyugalmat, a kényelmet, amit a családok jó ismerősének látogatása jelent. Hiszen a postás akárháyszor is csenget, nem zavar, nem viszi el a pénzünket, nem olvassa le a villány- vagy a gázórát, sokkal inkább levelet, csomagot, netán pénzt, egyszerre örömet hoz. Nem beszélve arról — ahogy a film szlogenje is jelzi — *házhöz viszi a biztonságot*. Nem kell sorban állni, munkaidőben szaladgálni; a postás tudja, ki mikor van otthon, és akkor keresi fel.

A számok még sokkal beszédesebbek. A 45 ezer postai alkalmazott közül ezernyolcszáz a Providencia „munkatársaként” is dolgozott. A *kézbesítők* — ez október végi adat — több mint kétezer életbiztosítást kötöttek, majdnem 300 millió forint biztosítási összegben. Ezek a számok már nem a marketingosztályon, hanem egy emelettel lejjebb, a tárgyalóban hangzottak el. *Filvig István*, a Providencia vezérigazgató-helyettese az igazgatótanács ülését hagyta ott azért, hogy az üzletkötőkkel találkozzon. Mint mondta, egy biztosítótársaság számára az üzletkötők a legfontosabbak. Hiába döntenek valairól az

Oktatási központ Budaörsön

A postai szolgáltatásokkal kapcsolatban az igénybe vevők napról napra nagyobb és magasabb színvonalú kívánalmakat támasztanak. Megfogalmazódik ez egyszerűen a kulturált igénybevétel lehetőségeinek, másrészt a színvonalas kiszolgálásnak a lehetőségét jellemzi. csak úgy lehet minél jobban, pontosabban, színvonalasabban eleget tenni — a szerényebb lehetőségek mellett is —, ha a postahivatalok folya-

matosan korszerűsödnek, csinosodnak, s belsőleg szellemileg, szakmailag erősödnek.

Ez utóbbinak különösen akkor lehet eleget tenni, ha a postai dolgozók munkáját a pontosság, az udvariasság mellett nem utolsósorban a megfelelő szakmai felkészültség jellemzi. A szakember-utánpótlást részben a szakközépiskolák, felsőfokú oktatási intézmények vég-nyebb lehetőségei mellett is —, ha a postahivatalok folya-

figyelembe véve, szakképzett dolgozókkal a felmerülő igényeket teljes egészében nem tudjuk kielégíteni. A szakképzettség megszerzésének lehetőségét, illetőleg az ehhez szükséges feltételek megteremtését a postának, a területi igazgatóságoknak kell megoldaniuk az újonnan felvett szak-képzetlen dolgozók esetében.

Budaörs város szívében szerez-sen ötvenéves — az említett gondolatok tükrében is — azok a postai létesítmények, amelyeket a közelmúltban adott át a Budapesti Vidéki Postaigazgatóság vezetője, *Szathmári Géza*. A hajdani iskola falai között ma egy korszerű postahivatal gondoskodik az igények kielégítéséről, s maga a felújított épület is széppé, kulturáltabbá tette a városképet és a környezetet.

A kétszintes épület emeletén helyezkedik el mintegy 360 négyzetméteres területen az igazgatóság által újonnan létrehozott területi oktatási központ. Szervesen beilleszkedik a posta szakoktatásának egészébe.

Az elképzelések szerint az épület egyik szárnyának tetőte-

rét szállóvá alakítják, s így a nappali képzésre is lehetőség nyílik, mely az oktatás eredményességét tovább javíthatja.

Az új Budaörs 1-es egyben gyakorlóhivatal is, az elképzelések szerint az Irányi utcai Postaforgalmi Szakközépiskola több tanulója sajátíthatja el itt a postai gyakorlatot.

A számítógépes kezelés, fel-dolgozás, elszámolás, s még sorolhatnánk a témaköröket, egyértelműen megjelent a posta-kezelés különböző fázisaiban, ennek teljes oktatási feltételeit — helyszűke miatt — a hivatal-ban már nem lehetett megte-merni. A szakközépiskolások számítógépes oktatására ezért a területi oktatási központban rendelkezésükre bocsátott ok-tatóteremben lesz lehetőség.

Az elmúlt napokban a több célt szolgáló épületnek csak a homlokzati részét adták át. A „T” alakú épület hátsó szárnya jelenleg is formálódik, az igazgatóság magasépítési üze-mének központi bázisa lesz itt. Már a mostani stádium is érzé-kelteti, hogy a melegítőkonyhá-val, étteremmel ellátott épület-rész megfelelő élet- és munka-körülményeket nyújt majd az it-teni műhelyekben dolgozó pos-tásoknak.

— soma —



Budaörs 1 gyakorlóhivatal



Az oktatási központ olvasószobája



A magasépítési üzem asztalosműhelye

Üzemben a levélszétosztó automatarendszer



Jelentős esemény színhelye volt november 30-án a HPI Levélfeldolgozó Üzeme. Ezen a napon adták át a japán NEC levélszétosztó automatarendszerét. Az ünnepségen részt vett dr. Kertész Pál, a Magyar Posta Vállalat vezérigazgatója, a vállalat vezetői, a japán NEC cég részéről Yuki Yoshi Ochi, az automatarendszer-gyártó részleg igazgatója, és más meghívott vendégek.

Az üzembe helyezés jelentőségét a vezérigazgató méltatta. Kiemelte, hogy a jelenlegi szűkös gazdasági helyzetben milyen jelentősége van a levélfeldolgozás automatizálásának, a korábban megszokott szinten tartásnak. A jelentős beruházás

a posta működőképességének komoly pillére. Méltatta a rendszer kialakításában közreműködők komoly szakmai eredményét, egyidejűleg elismerését fejezte ki a japán szakembereknek a rendszer üzembe helyezéséért.

Ochi úr beszédében kifejezésre juttatta, hogy gyára minden elkövetett és elkövet a jövőben is, abból a célból, hogy a levélszétosztó jól működjön, ugyanis az itt telepített rendszer európai referenciaként kívánják figyelembe venni. Ehhez kérte a Magyar Postaigazgatás és az üzem segítségét. A beszédek elhangzását követően aláírták az üzembe helyezési jegyzőkönyvet, majd a nemzeti-

színű szalag átvágásával beindult a géprendszer.

Az, hogy eljutottunk a rendszer üzembe helyezéséig, indokolja, hogy röviden visszaemlékezzünk az elmúlt időszakra. A tulajdonképpeni első lépéseket 1986-ban tette meg a Magyar Posta. Ekkor már köztudott volt, hogy a TOSHIBA gép újabb felújítására nem kerülhet sor, ugyanis ez már túl nagy anyagi terhet jelentett volna, így felvetődött egy új gépsor telepítésének a lehetősége. Ebben az időszakban egy szélesebb körű automatizálás lehetőségét vizsgáltuk, figyelemmel a decentralizált feldolgozásra. Ebben a lehetőségben Szolnok, Székesfehérvár és Budapest automatizált levélfeldolgozását vettük figyelembe. A beérkező ajánlatok azonban jelentős anyagi terhet róttak volna a Magyar Postára, így olyan döntés született, hogy továbbra is csak Budapesten legyen automatizált levélfeldolgozás.

1988 májusában ajánlattételre kértük fel a japán TOSHIBA és a NEC céget, a német AEG Olympia, a francia Sompost HBS, a holland Alcatel Bell és a szovjet Promasexport cégeket. Az ajánlatok közül az előzetes értékelés alapján a NEC és az AEG javaslata felelt meg a kívánságoknak és a Magyar Posta ígé-

nyeinek. A referenciavizsgálatok és műszaki tárgyalások után a kijelölt bizottság javaslatot készített a gép beszerzésére. Tekintettel arra, hogy az ár és a műszaki színvonal a NEC és az AEG között azonos volt, ezért a kézzel címzett levelek jobb felismerési aránya miatt a NEC kapta meg a lehetőséget a telepítésre. Ennek megfelelően 1989. április 12-én szerződéskötésre került sor. A szerződésben 1990. november 30-i próbaüzemkezdet volt. A jó együttműködés alapján egy hónappal korábban lehetett megkezdeni a próbaüzemet, így már decemberben teljes üzemben működtethető a rendszer.

Az új rendszer továbbra is világszínvonalon elégti ki a levélszétosztást. Ez a géprendszer egyedülálló Európában, de talán a világon is, ugyanis egy folyamatban összeépített optikai karakterolvasás és videokódoló rendszer biztosítja a küldemények feldolgozását. A NEC-nek ez az első ilyen rendszere, ami nem jelenti azt, hogy kísérleti jellegű berendezés, hanem azt, hogy a magyar szakemberek igénye szerint egyesített, korábban külön-külön működő berendezések összeépítéséből jött létre. Kíváncsian várjuk a gép hatékonyságát.

Miből áll a rendszer?

CFC: alak szerint válogató, címre állító és bélyegző berendezés. Kiválogatja a gépi feldolgozásra alkalmas leveleket, levelezőlapokat, képeslapokat, azokat az optikai jel (három piros csík) alapján azonos pozícióba forgatja, majd lebélyegzi.

OCR/VCS: optikai karakterolvasó — videokódoló rendszer. Ez a gépegység a küldeményekről leolvassa a kézzel vagy géppel írt irányítószámot. Az irányítószámok megfelelő-



en 10 kódvonalat helyez el a levél, levelezőlap, képes levelezőlap alsó élétől számított 2 centiméteres sávban, majd a megadott programok szerint az irányítószámok alapján előszétosztást végez. Ugyanezen rendszeren belül a küldemény címrátát leképezi, és a videoképelet a géptől távolabb egy másik helyiségben elhelyezett videokódoló asztal egyikének monitorára vetíti. A monitoron megjelent címratkép alapján a kezelő az olvasható irányítószámot számbillentyű segítségével a küldeményre kódolja. Az így kódolt levél az OCR által felismert levelekkel együtt jut az előszétosztó tárolóba.

LSM: levélszétosztó gépegység. Az üzemben 2 darabot telepítettek, gépegységenként 304 fiókkal. A gép üzemeltetése négy program alapján történik, mely programokhoz a megfelelő anyagot az OCR/VCS berendezés előszétosztó tárolói biztosítják. A jelenlegi rendszerben a programok szerint tárolt anyagot külön kell az LSM adagolójához eljuttatni, ami tulajdonképpen többletvekenységet igényel. E beruházás kere-

tében azonban igényként foglalmaztuk meg az OCR és LSM összekötését, így a ma még különálló két gépet egy szállítórendszer köti össze, melynek átadására várhatóan júniusban kerül sor.

Ezzel olyan korszerű rendszer indul be üzemünkben, amellyel el tudjuk érni azt, hogy a küldeményeket egyszeri kézbevitellel osztjuk szét véglegesen, ami számításaink szerint a beadagolt küldemények 70 százalékát érinti.

Reméljük, hogy a két gépsor óránkénti mintegy 75 ezres feldolgozási kapacitása nagymértékben csökkenti az egész országban a manuális feldolgozást, ami minőségileg jobb továbbítási lehetőséget eredményez. Szeretnénk elérni azt, hogy a Levélfeldolgozó Üzembe este tíz óráig beérkező levelek a következő napon eljussanak a kézbesítő hivatalokhoz.

Az átadás szelleme, valamint a gépben rejlő műszaki lehetőségek is biztosítékok arra, hogy a fentieknek maradéktalanul eleget teszünk.

Szűcs László

„Imádkozzunk, úttörőpajtások!”

Ha a felszólítás nem is pontosan így hangzik el az új iskolavég kezdete óta Lvovban, az első tanítási óra előtt, mindenestre a tanító „Discóség Ukránjának!” köszöntéssel üdvözlő a nebulókat, majd közösen elmondják a Miatyánkot. Ezt az ukrán nemzeti himnusz követi. Az ukrán nemzeti központú oktatás jegyében a lvovi terüle-

ten már kevesebb óraszámban foglalkoznak az orosz nyelvvel, s az orosz irodalom is besorolattott a maga helyére, egy lett az idegen nyelvű irodalom sorában. Természetesen új tárgyakkal is kiegészítették a tantervet: a nemzeti történelem és sajátosságok, valamint a választörténet tanulmányozásával.

AN

...segítenek a postások

íróasztal mellett, ha azt megvalósítani, vagyis eladni nehéz.

A Providencia 1991-es terve a realitások talaján áll. A már bevált biztosításokon kívül olyan újdonságokkal jelentkezik, amelyek az élet szinte valamennyi területét fellelelik. Lehet majd biztosítást kötni *vagyonra, balesetre, autóra, szállítványra* — szinte mindenre, amivel a hétköznapi életben találkozunk. Egyfajta szolgáltatáson belül is nagy különbségek lehetnek, mind a biztosítási összeg nagyságát, mind az érte nyújtott előnyök skáláját tekintve.

A józan, átgondolt tervek az üzletkötőknek, így a postásoknak is nagyobb felelősséget és több munkát jelentenek. Az 1991-es évben a Posta Vállalat szervezeti felépítéséhez hasonlóan „áll fel” a Providencia belső hálózatának munkáját. A számok mögött merész tervek vannak, és egy olyan nyilvánvaló bizalom, amely a Providencia vezetőjétől a belső hálózaton, a postásokon keresztül egészen a leendő ügyfelekig sugárzik.

Ezek után nem marad más hátra, mint leírni azt, amit a Providencia biztosítónál az újságíró lelkére kötötték:

Kedves Postások! Köszönjük az egész évben végzett lelkiismeretes munkájukat, s reméljük, jövőre még szorosabb együttműködésről, még nagyobb közös üzleti sikerekről számolhatunk be.

Vagyis, még egyszerűbben szólva, s egyben utalva a Providencia kedvelt szlogenjére: *Nem kell aggódnia... segítenek a postások.*

(X)

Hatvanéves a bélyegek múzeuma

150 évvel ezelőtt elsőként Angliában vezették be postai küldemények bérmentesítésére a bélyeglet Rowland Hill javaslatára, akit azóta is a bélyeg atyjának neveznek.

Az 1990-es év egy másik, egy magyar „bélyeges jubileum” éve is: 60 évvel ezelőtt alapították a Bélyegmúzeumot. A sikerben, hányattatásokban eltelte hat évtized utolsó éve nem voltak felhőtlenek, zárt ajtók mögött, az átépítés, a felújítás mostoha körülményei között folyt a gyűjtési, feldolgozási munka, s a készülődés a várva várt megnyitásra.

November 23-án a múzeum kitérte kapuit, hogy ezzel az eseménnyel a legméltóbb módon ünnepelje saját születésnapját. A megszépült múzeum felújított állandó kiállítással várja látogatóit, melyeken a magyar bélyegtörténetet és a világ bélyegeit mutatja be. Együttal időszakos kiállítás tárja az érdeklődők elé a magyar bélyegek sikereit, a díjazott bélyegtervezők munkásságát. A múzeum az ajándékozók anyagából készült válogatással fejezi ki köszönetét támogatóinak, s ízelítőt ad a legnagyobb sikereket elért hazai bélyeggyűjtők gyűjteményeinek legszebb darabjaiból.

Kovács Gergelynének, a Postai és Távközlési Múzeumi Alapítvány vezetőjének üdvözlő szavai után dr. Kertész Pál, a Posta Vállalat vezérigazgatója mondott megnyitóbeszédet a szakmai ünnepségen, melyen

alkalom nyílt az első bemutatkozásra. Az ezt követő hivatalos megnyitón a nagy számban összegyűlt érdeklődők körében dr. Bodó Sándor, a Művelődési és Köznevelési Minisztérium közgyűjteményi főosztályának vezetője méltatta a jubiláló múzeum tevékenységét, szerepét; mint mondta:

„A múzeum új, állandó kiállításának megnyitásával egyben egy új korszakot is nyit, példát ad arra, hogyan lehet egy múzeum egyszerre múlt és jövő! Múlt, amikor megbecsüli az örökségként falai közé került emlékeket, jövő, amikor a jövő múzeális értékeinek élő alkotóit életműveikkel behívja falai közé. Hídat épít a múlt és a jövő között, erősítve fogyat-

kozó hitünket a folytonosságban, példázva, hogy a múzeum igazi otthona a bélyeghez kapcsolódó tevékenységeknek, a vele foglalkozó embereknek, a tervezőművészekről a postai kiadókra át a bélyeggyűjtőkhöz.”

A megnyitó ünnepélyességét fokozta a Postás Szimfonikus Zenekar tagjaiból alakult kamarazenekar szereplése. Szinte családiássá vált a hangulat, amikor az alapítvány másik részlegének, a Postamúzeumnak a dolgozói köszöntötték testvérintézményük dolgozóit, akiknek „kulisszák mögötti” szorgos munkája most rivaldafénybe került.

A megnyitó és az évforduló alkalmából a filatelisták szép darabokkal gyarapíthatták gyűj-

teményeiket: az előcsarnokban egész nap alkalmi postahivatal működött első napi bélyegzés-sel, s az évfordulóra kibocsátott bélyegek, reprezentatív kiadványok alkotói, Kass János és Kará György grafikusművész, valamint Molnár Géza fotóművész dedikálta munkáit.

Az immáron állandóan látogatható múzeumban folyamatos az értékcikk-árusítás és az alkalmi bélyegzés.

Hétfő kivételével naponta 10–18 óra között — munkanapokon 10 és 15 óra között tárlatvezetéssel — újra szeretettel várja látogatóit a Bélyegmúzeum (Budapest VII., Hársfa u. 47.).

A. E.



A könyv meghálálja a gondoskodást

Napjainkban, amikor az infláció gyorsul, nehezdedik az életkörülmények, láthatóan visszaesik az életszínvonal, kevesebb jut szórakozásra, művelődésre is. Vannak azonban kollégáink, akik ha kevesebbet is jutnak el színházba, az Operába vagy hangversenyre, örök szellemi művelődésük helyett inkább olvasnak. Sokan mondják — különösen idősebb korban —, a könyv nemcsak művel, bőlcsebbé tesz, hanem meg is nyugtat. Ezért számosan, a tévé- vagy rádióműsorok háttérbe szorításával, szabad idejük egyre nagyobb hányadában a könyvekben merülnek el. A kínálat talán soha nem volt ilyen sokféle, sokrétű, mint mostanában, amikor mindent ki lehet adni, csak legyen, aki megveszi.



Álomfejtés Csengődi Kláránál

Ilyen és ehhez hasonló gondolatokkal indultam el, hogy a posta és a távközlési területen három helyen a könyvtárak helyzetéről, a látogatottságról, az olvasottságról információkat gyűjtsek, és a tapasztalatokat a kedves kollégákkal megosztam.

Olyan helyszíneket választottam, amelyeknél a különböző szervezetek, igazgatóságok egy könyvtárat használnak. Ennek megfigyelésén tesztelt látogatást a Magyar Posta Vállalat és a Magyar Távközlési Vállalat Póstsztina körüli központjában, pontosabban az épületben közösen működött könyvtárban, majd a Horváth Mihály téren, ahol a Helyközi Távközlési Igazgatóság és a Budapesti Távközlési Igazgatóság székhelye található, s végül a Budapest 70-es postahivatal és a Mozgóposta, Csomagfeldolgozó és Vám Üzem (MCSV) Verseny utcai épületében működő könyvtárat kerestem fel.

Néhány jellemző számadat az említett könyvtárakról: A *Krisztina körúton* 700-an dolgoznak az épületben, nyugdíjasok is kölcsönöznek, 15 000-es könyvvállomány van. A könyvtárba beiratkozott olvasók száma 470. 32 000—33 000 között lesz a kölcsönözött könyvek száma az idén.

A *HTI-nél* és a *TIG-nél* 2000 dolgozik és a nyugdíjasok vehetik igénybe. Több mint 14 000 kötet van. 300 körüli a könyvtárat rendszeresen látogatók száma. 7000 darab körül várható ez évben a kölcsönözött könyvek száma.

A *Bp. 70-es és az MCSV: 2100 az aktív dolgozói létszám és a nyugdíjasok. 550 a beiratkozott olvasók száma. Itt is valamivel több mint 14 000 könyvből lehet kölcsönözni, s az idén mintegy 25 000 lesz a kölcsönözött könyvek száma.*

Ezek után nézzük kicsit részletesebben, milyenek a tapasztalatok az egyes helyszíneken, a könyvtárakban.

Az *MPV és MCV* könyvtárat a volt Posta-vezérigazgatóság épületében, a 8. emeleten találom, amit több évtizede a megszokott környezetben lehet megtalálni. A könyvtár vezetője *Csengődi Klára*, akivel nehéz volt a találkozás.

— *Mi volt tegnap az a sok teendő, Klára?*

— Tudja, a szakszervezetnek sok mindenben van módja segíteni a dolgozókon. Tegnap zártam a mosóporakciót, amelynek során 120 000 forintért vásároltak a dolgozók. Ezt 20 százalékkal olcsóbban tudtam adni ilyen nagy tételben.

— *Jó, jó, de én a könyvtár működése ügyében jöttem, mint a könyvtárhoz, hogyan függ ez össze a könyvtári munkával?*

— Hát azzal csak annyiban, hogy az szb-be az idén megválasztottak, üdülési felelős vagyok és t-elnök. Ezen utóbbi tevékenységek ered az ilyen megbeszélés. Volt már szörp-akció is, akkor 200 ezer forint volt az árusítás értéke.

— *És mi volt tegnap a másik különprogram, ami miatt a délután is foglalt volt?*

— Tudja, a nyugdíjasokkal volt egy találkozónk, délután

is itt van a közelünkben, aki egy kicsit érdeklődik a könyvek iránt, az ideálál. Tudom, hogy mit olvas otthon a gyerek, a nagymama, a férj vagy a feleség, és persze a kollégáim érdeklődési körét is ismerem. Minden csak odafigyelés kérdése. Ha a tévében megindul egy sorozat, s könyvben is megjelenik, már rendelkezni kell vele. Ilyen volt legutóbb a Tövismadarak, vagy a Korona ékköve. Az életrajzi regények nagyon kelendők. És talán meglepő, de a fiatalok igen érdeklődnek a II. világháborús regények iránt. Most nagyon fel-lelő a kereslet az Osztrák—Magyar Monarchiáról szóló könyvek iránt. Passiurth ismét kezdik felfedezni. Szeptembertől tavaszig az iskolai kötelező olvasmányok sűrűn cserélődnek. Az idén 50 ezer forint van beszerzésre, felét a posta, felét a távközlés adja a szakszervezeti tagdíjból. Ezenkívül egy évben 8-9 ezer forintért hetilapok és folyóiratok érkeznek. Jár a Kortárs, a Nagyvilág, a Kritika, a Könyvtáros, a Nők Lapja, és több napilap is. A műszaki könyvtárban, amely külön van, más folyóiratok is megtalálhatók.

Most már szinte kérelem nélkül, a könyvtárhoz kell menni, mondja a mindennapos teendőit. Rendszeresen tanulmányozza a Könyvtárellátó és Könyvkiadó Vállalat új kiadványairól megjelentetett ismertetőt, s ebből a tartalom alapján önállóan rendeli a könyveket, amelyek utánvétellel érkeznek, s a földszintről, a postahivatalból a cipeli fel. Számos könyvet olvas, most éppen 6-7 darabot egyszerre, de persze soknak csak a tartalmát ismeri, s úgy ajánlja. Családi a hangulat a könyvtárban. Az emberek bebetérnek egy-két jó szóra, jól érzik magukat a néhány perc alatt, amit ott töltenek. Klára is szívesen csinálja, ez látszik is rajta!

Mindig öröm számomra, ha olyannal találkozom, aki azt csinálja, ami tetszik neki. Bár még többen lennének ilyenek, bizonyára többre vinnénk.

A *HTI—TIG* épületében viszonylag szűk szobában találom meg *Sinkó Mártát*, a fiatal könyvtárost, aki most végzi estin a Tanárképző Főiskolát; jelenleg a III. évfolyamot tart. Megtudom, 1986 óta a HTI létszámában van, s azóta végzi a könyvtárosi feladatokat.

— *Itt milyenek az anyagi lehetőségek?*

— Az idén 100 ezer forintot kaptam könyvbeszerzésre, de ebből az elhasználandó bútorokat, székeket, asztalokat is pótolni kell. Ezt a HTI adja a jóléti alapról, de olyan megállapodás van, hogy a TIG dolgozói is igénybe vehetik, ők 5 ezer forintot adtak. A TIG viszont fenntartja az épületben a műszaki könyvtárat, s azt a HTI dolgozói is látogathatják. A mi helyzetünk speciális, mert az itt látható könyvek csak egy részét, bár túlnyomórészt képezik az állományt, mert 10 letéti könyvtárat szolgálunk ki, amelyek üzemeiben, illetve üdülőiben működnek. (A letéti könyv-

tár-forgalom adatai nincsenek benne a közölt adatokban.)

— *Úgy látom az adatokból, mintha az idén kissé visszaesne a látogatottság.*

— Igen, valóban, várhatóan kevesebb lesz az olvasók száma az idén, és az általuk kölcsönözött könyvek száma is csökken. Májusban műszaki okok miatt három hétig zárva volt a könyvtár, s mivel érettségi időszak volt, ez erősen viszszafojtotta a könyvforgalmat.

— *Most mi a legkeresettebb olvasmány?*

— Nagyon megy a nyelv-könyv, az útikönyv, minden, ami Erdélyről szól, és slágerek a tévében bemutatót filmsorozatok könyvváltozatai. De a gyógynövények, a hús nélküli táplálkozás iránt is sokan érdeklődnek.

— *Úgy látom, kazettákat és hanglemezeket is kölcsönöz.*

— Igen, 1985 óta van ez a szolgáltatás. 114 hanghordozó van jelenleg, nyelvtanuláshoz elengedhetetlen, másolunk is, van hozzá rendezésünk. Van jogkazettánk is, nagyon keresett. Indiai zene van rajta, s egy kellemes férfi hang mondja, hogy mit csináljunk reggel és este.

— *Be kell vallanom, kissé meglepett, amikor találkoztunk, hogy ennyire fiatal. Hogyan jutott eszébe, hogy könyvtáros legyen?*

— Én már általános iskolás koromban könyvtáros szerettem volna lenni. Mindig szerettem a könyveket. Igaz, később más terveim is voltak, de végül a könyvszeretettel győzött, s mikor megtudtam, hogy itt könyvtárost keresnek, hát elvállaltam. A könyvtárosi feladatot nagymélységű és figyelmet igényel. Sajnos, itt kevés a hely, a könyvek tetejére is kell már könyveket rakni, ez nehezíti a munkámat.

Közben megismerkedtem *Kolláth Ferenc* szaktársammal, aki a TIG-től ment nyugdíjba. Kedves, mosolygós teremtes. Őt is a könyvek vonzották ide. Havi 100 órán segít, illetve vizsgaidőszakban. Márta távollétében ellátja a könyvtárosi munkát. Ő a nyugdíjasok érdekében szól. Bejönnek, s nem tudják őket leültetni egy asztalhoz, hogy a lexikonból, egyéb könyvekből kiirják, ha valamire szükségük van.

Beszélgetésünk folyamán *Sinkó Márta* lassacskán felengedett, egyre közlékenyebb lett. Az a típus, aki csak szívtel tud valamit csinálni. A könyvtárosi munka részese az igények ismerete, s ez alapján a Művelődési Ház központi könyvtáráról igényelte egy alkalommal, hogy nézzék meg a munkáját, és mondjariak véleményét. Alapvetően tetszett a munkája, egy-két tanáccsal látták el, amit meg is fogadtam.

Nem kifejezetten a könyvtárosi feladatokhoz tartozik, de a nyári, viszonylag kevesebb kölcsönzési igény mellett érdekes színfoltja a könyvtárosi tevékenységének, hogy általános iskolás gyerekek részére a szakszervezet szervezésében nyári tábor szervezett, illetve 1989-ben napközis rendszerben Budapesten foglalkozott a gye-



Horváth Károly, a mindenes

rekekkel. Ez nagy segítség a szülőknek is, és a gyerekek kulturált körülmények között, felügyelet mellett szereznek színtételeket, és pihi- és szórakozni. Éveken keresztül a jóléti és kulturális alapról adott a HTI erre megfelelő összegeket. Sajnos ez az idén elmaradt.

Utam harmadik, egyben utolsó állomása a *Budapest 70-es postahivatal és az MCSV* közös könyvtára. *Horváth Károly* „rezidenciáját” csak kérdészetés után találom meg, egyszer el is tévedtem az épületben. Majd egy olyan szép, tágas könyvtárba léptem, amely hozzásegít helyszíni elmélyüléshez is. Itt is, mint a másik két helyen, a polcok dugig könyvekkel.

Az alapadatok, a látogatottság, az olvasottság számainak rögzítése után mélyebb beszélgetésbe kezdünk, hiszen kiderült, Horváth Károly sem csak könyvtárosi teendőket lát el. De maradjunk a sorrendnél, először is itt 30-30 ezer forintot adott az idén a két szakszervezet a tagdíjból a könyvek vásárlására. A II. felvételt ugrásszerűen megnövekedett a könyvkölcsönzési igény, ez érthető is, bizony a valamirevaló könyvek már mind 100 forint felettiek, de egyre több a 200 forintnál is drágább. Egyedi igényeket is teljesít a könyvtáros, hiszen azokat a szakkönyveket, amelyekből a profilból eredően nem rendelkezik a könyvtár, kikölcsönzi a Művelődési Ház, vagy a Fővárosi Szabó Ervin Könyvtár Országától, vagy leginkább az Ház gyűjteményi könyvtárból, s ezeket is díjmentesen. Ilyen könyveket általában felsőfokú tanulmányokat folytatók igényelnek.

Megtudom, hogy itt az olvasottsági sorrend: történelmi és életrajzi regények, szépirodalom, útleírás, orvosi könyvek, szakkönyvek. Fellendült a nyelv-könyvek, szótárak iránt az érdeklődés.

— *Az olvasottság jónak mondható — jegyzem meg —, hiszen döntően kétféle ember dolgozik a területen.*

— Reggel 7-kor kezdek, de van, hogy a mozgások már itt várnak. A Déli pályaudvarról is átjönnek. Itt nincs munkaidő, ezt csak szeretettel lehet csinálni.

Ezek után visszamenőleg „tanúja” leszek annak a sokrétű tevékenységnek, amelyet Horváth Károly 10 évi könyvtárosi munkája során elvégzett. Nemcsak beszél, hanem mutatja a dokumentumokat, a fényképeket, tablót, amelyeket ő maga készített a rendezvényekről. Ezeket már csak címszavakban lehet leírni.

— *TIT-előadások a legkülönbözőbb témákban, s mindegyik megfelelő látogatottság mellett.*

— Nyugdíjasklub működik, havonta egyszer legalább találkozik velük, vagy itt a könyvtárban kölcsönöznek, vagy teadélután rendez nekik, vagy múzeumba mennek, voltak a Parlamentben, vagy kirándulnak határainkon belül, de azon túl is. Jártak már Kárpátalján, Bécsben többször, s nem bevásárlóúton, hanem városismertetés, múzeumlátogatás szerepel a programban, hazafelé a buszon

pedig vetélkedőt tart a látottakból. Ezen soros farsangi rendezvényre is sor kerül a könyvtárban.

— *Óvodásoknak mesedél előtt tart a könyvtárban vagy az óvodában.*

— Iskolásoknak az idén nyáron egy hónapig, napi elfoglaltsággal programokat szervezett, de ezt már évek óta csinálta, volt, hogy két hónapon keresztül, persze a gyerekek közben cserélődtek. Volt velük Szentendrén, megnézték a Kovács Margit-múzeumot, hajókirándulást tettek a Dunakanyarban, gyalogoltak a budai hegyekben, és ismerkedtek a Margitsziget vezetéssel, sétáltak a Névezetiségeket, a XIX. századi szobrászat, festészet remekekkel; az állatkert megtekintése is eseményt jelentett a gyerekeknek.

— *Sárdi János* özevegét, aki az Irodalmi Múzeum főmunkatársa, meghívta egy beszélgetésre, olyan jól érezte magát, hogy ott maradt a nyugdíjasok klubdelutánján, ahol bizony zenéről is gondoskodik, mert az évek száma nem számít, ha jó zenét hallanak, bizony még tánca is perdülnek.

— *Az évek számtalan vetélkedőt szervezt, ami növelte az általános műveltséget.*

— *Turi Ferenc* festőművész kiállítását rendezte meg.

— Nagy sikere volt az eredeti kínai tárgyakból (földragakók, elefántcsontok, ezüstartagok, porcelánok) rendezett kiállításnak, amelyet kínai zenei alafestéssel tekintettek meg a látogatók. Ezt követhetnek a kínai szerzők iránti olvasási vágy.

— Az idén a költészet napja hoz kapcsolódóan jól sikerült találkozóra került sor *Kanizsa József* költővel. Az eseményhez kamarakiállítás is kapcsolódott, azzal az érdekességgel, hogy eredeti kéziratokat is sikerült bemutatni, így egymás mellett volt látható a mű közvetlen keletkezése és a nyomdai úton előállított szöveg. A találkozó végén a költő legújabb verseskötetét dedikálta, amelyből szép számmal vásároltak a jelenlévők.

En hallgatom, s ahogy visszaemlékezik, újra átéli a gyerekekkel, a nyugdíjasokkal, a dolgozókkal már megélt eseményeit, amely mindannyiuknak maradandó élmény. A felét sem tudta elmondani a 10 éveknek, amit könyvtársként, és egy kicsit mindenesként már itt eltöltött. En még annyit sem tudtam feljegyezni. Mindezt nem kötelességből teszi, ez több annál!

*

Ezen kis írás végére érve jó érzéssel teszem le a tollat, mert mindhárom helyen meggyőződtem róla — bár mások az adottságok és a lehetőségek —, hogy munkaköri kötelességen túl is lehet másokkal törődni, észrevételül kultúrát, szórakozást, valami felemelőt és szeretetet vinni a kapcsolatokba. S ezekre a mai nehéz években mindenkinek nagy szüksége van.

Mohai

Karácsonyi meglepetés!

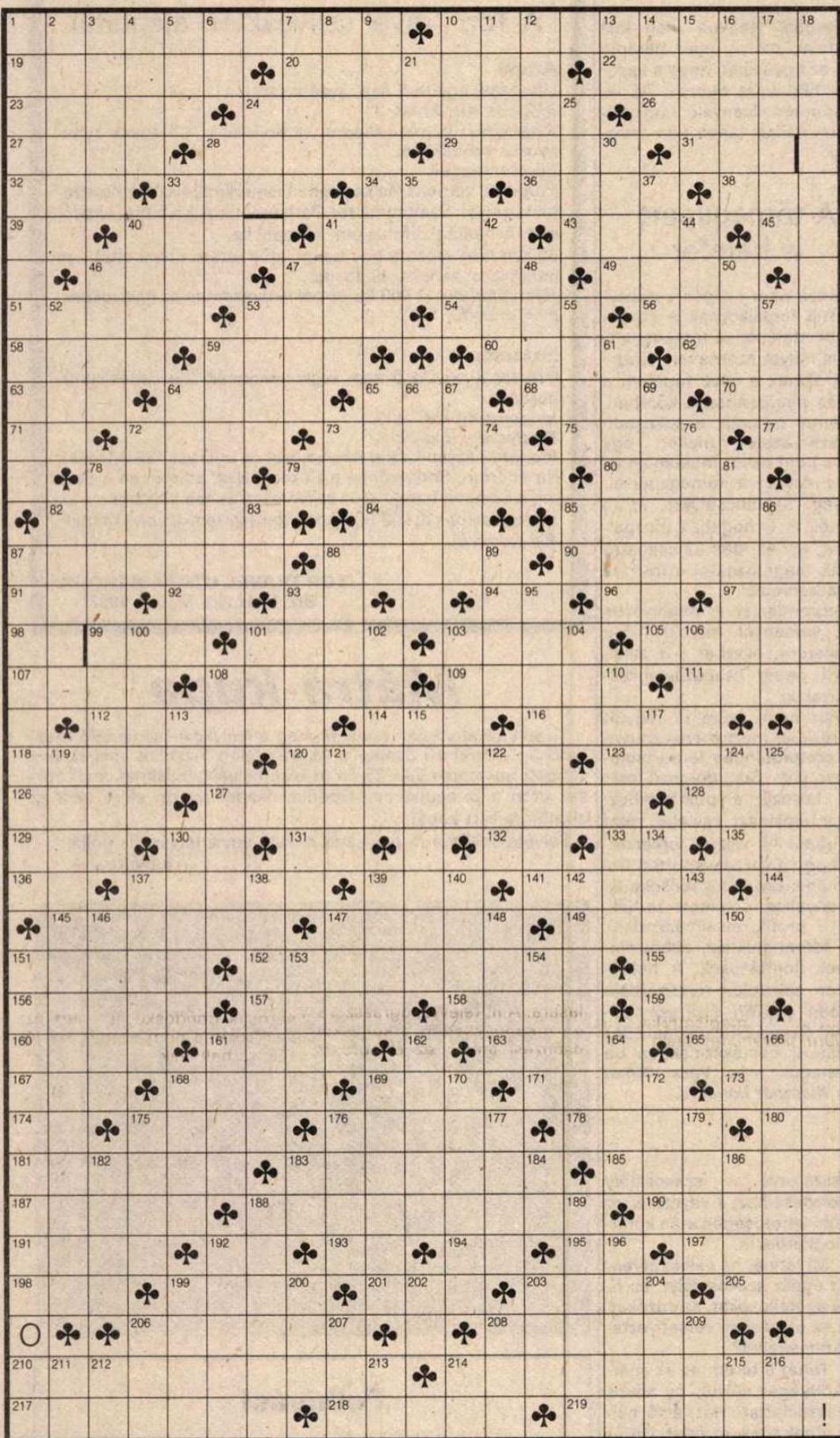
Kedves rejtvényfejtőinknek óriásfeladvánnyal és ajándékkal szeretnénk kedveskedni ez évi utolsó számunkban.

Szerkesztőségünk ezúttal először, s reményeink szerint a jövőben évente egyszer óriás-rejtvényt közöl, melynek helyes megfejtői között most **2 külföldi utat is kisorsolunk.**

Az alábbi rejtvény megfejtői egy **3 napos velencei utat** — a februári karneválra — és egy **egynapos bécsi utat** nyerhetnek. Természetesen emellett könyvtulványokat is sorso-lunk.

Sikeres agytornát kíván:

A szerkesztőség



VÍZSZINTES

1. A *Top Travel* a *Belváros-ban*, a *Vitkovics Mihály utcában* székél. Az *utca névadójának* irodájában dolgozott egy ideig történelmünk kiemelkedő alakja. 10. A *négynapos velencei út* érdekessége, ingyenes programja. 19. Déli tenger. 20. Híres víz-esés. 22. Megrendel, bérel, idegen szóval. 23. Akad. 24. *Ótnapos olasz út egyik állomása*. 26. Madridi képtár (ford.). 27. Eladásra kínál. 25. Nekem adják. 29. Dél-amerikai darufajta. 31. Előtagként hegyet jelent. 32. Székes páros hangzói. 33. Üdülőlhely a Dunakanyarban. 34. Régi kutya! 36. „Üveges” német város. 38. Motormárka. 39. Ez a fordított kötőszó egy község. 40. Tartózkodás az ételtől, valóságos alap. 41. Atléták. 43. Amerikai úrkutatási hivatal. 45. Francia kettős magánhangzó. 46. Margarinmárka. 47. Fuvarozó. 49. Kemény fa. 51. Németh László Esztere. 53. James Clark ... (19. századi sarkkutató). 54. Illatos líkornövény régijsen. 56. Üzletben van (ford.). 58. Balázs ... (színművész volt). 59. Férfi becenév. 60. Pozitív töltésű elektród. 62. Zavart Valil! 63. Rumli. 64. Pompon. 65. Georgia és Németország betűjele. 68. Rizspálinta. 70. Latin én (ford.). 71. Előadó. 72. Isten, németül. 73. Gyógyvíz üdülőlhely. 75. Japán őslakó (ford.). 77. Ezüst. 78. Előtagként légi. 79. Sivatagi látvány. 80. A Dráva mellékfolyója. 82. Különleges eljárással textilt fest. 87. Idilli költemények. 88. Brazil regényíró (Jorge). 90. Csokoládés édesség. 91. Becézett ital. 92. Római pénz. 93. Anyag rövidítése. 94. Francia névelő. 96. Félig klór! 97. A labdajáték célja. 98. Kötőszó. 99. Időszak. 101. Adódik. 103. Angol otthon. 105. ... union (angol szakszervezet). 107. Anyagot vág. 108. Növényi szaporítósejt. 109. Balszerencse, névelővel. 111. Körülbelül az ábécé közepéig. 112. Válságos állapot. 114. Szem nélküli rozs. 116. Fejbőr, nem a fejen! 118. Lába. 120. Névelős arató. 123. Adventi hajnali mise. 126. Algériai kikötő. 127. Ördögös volt az ilyen diák. 128. Örízten. 129. Az arany franciául. 130. Ásvány. 131. ... ovo (eleve). 132. Kertben dolgozik (ford.). 133. Betűk az ábécé elejéről. 135. Őse (rég.). 136. AAAAAA. 137. Tönkrement tárgy maradványa. 139. A túlnyomás jele. 141. Szent, olaszul. 144. Hamis. 145. Nő, akitől a család ered. 147. Hevesen vitázó. 149. Nagyfokú aluszékonyság (ford.). 151. Dél-amerikai füves síkság. 152. Jogtalanul kisajátítja. 155. Össze-

vissza porol! 156. Kis, amerikai négerlakta köztársaság (ford.). 157. Okmány. 158. Munkacsapat. 159. Fél zeller! 160. Elhatároz. 161. Lásd vízsz. 60. 163. Hegycsúcs. 165. Rock and roll rövid magyarsággal. 167. Nővényt nemesít (nép.). 168. Díszes. 169. Mauna ... (kialudt vulkán). 171. Kellemetlen eső. 173. Idegen tagadás. 174. Szolmizációs hang. 175. Ezt veszi a vevő. 176. Nótaszerző. 178. Betakarít. 180. Étélizet. 181. Jó, ha betartják. 183. Ilyen a kos. 185. Aktával tevő. 187. Iga. 188. Ide vezet a csütörtökönkénti egynapos kirándulás. 190. Csatangoló, otthontalan. 191. Nyáron nagyon ritkán mondtuk. 192. Növény. 193. Amper, Kelvin. 194. Igeköző. 195. Négylábú. 197. Mértani test. 198. Egy darab pászka. 199. ... morgana (déliháb). 201. Erdélyi folyó. 203. Fűszer. 205. Több mint kel-lene. 206. A boríték szereplője. 208. Ifjú versenyző. 210. Irodalom. 214. Tétlen. 217. Kenő. 218. Észak-amerikai indián törzs. 219. Az Ausztriába utazó *Top Travel* expresszbusz.

FÜGGŐLEGES

1. Nem szabad belenyúl-ni! 2. Szederkény közepel 3. Ívpapír. 4. Kikötőváros a Balti-tenger partján. 5. Kedélytelen (+ék.). 6. Német tojás. 7. Mai. 8. ... Rota (olasz filmzeneszerző). 9. Lassú járás. 10. Részeire szedé. 11. Előtagként forgás (ford.). 12. Trágya (nép.). 13. Angol hűgynökség. 14. A vízsz. 22. fele. 15. Fogkrém-márka (ford.). 16. Kevert rianó. 17. Ahol a vízpartalék van. 18. Az utazási iroda így hirdeti útjait az osztrák hegyekben. 21. Gallium. 24. Keleti uralkodó volt. 25. Intő jel. 28. Étel (arg.). 30. Munkácsnál ásit. 33. Libát hizlaló. 35. ... Kö-nig. 37. Beszédrész névelővel. 40. Dzsingisz kán unokája. 41. Ung menti. 42. Ázsiai ország. 44. Verdi-opera. 46. Döntetlen a sakkban. 47. Nyári nadrág. 48. A „rocknagymama” személyneve. 50. Francia zeneszerző. 52. Község Baja közelében. 53. Szem elől dug. 55. ... háza (ford.). 57. Egyesület, szövetség. 59. Megörökítés az utókornak. 61. Fővárosa Koppenhága. 64. Vízrel gyógyít. 65. Az Alacsöny-Tátrában ered. 66. Közel-keleti politikus. 67. Aki legyőzte Góliátot. 69. Írásban irányított valamit valahova. 72. Ökölvívó volt. 73. Protaktinium. 74. Gyer-mekfenyítés, duplázva. 76. Európai pénzegység (ford.). 78. ... egy elképesztő *Top Travel-szágerár!* 81. Laterno ... (ford.). 82. Kisiparosok szövetsége. 83. Kivált valamit. 85. Fővárosi be-tűjell! 86. Híres országgyűlés.

87. *Vitkovics Mihály egyik mű-faja*. 88. Duplázva zselatin. 89. Víz sport (ford.). 93. Névelős sportoló. 95. „A” megváltó. 100. Alvás nélkül. 101. Becézett szü-lő. 102. Szilárd test része. 103. Hasznos részlet! 104. Neves ko-reográfus. 106. Sokszorosítás (röv.). 108. Halászszerző. 110. Ércesen hangzó. 113. Ige-képző. 115. Vallásos ének. 117. Háziállat. 119. A *Top Travel ut-ca névadójának foglalkozása*. 121. Dunántúli hegy. 122. Fa-ipari munkás. 124. Latin köszö-nés. 125. Ráillő. 130. Valamely területen élő, ott szokásos (ford.). 134. Szidalmaz. 137. Is-kola alkalmazottja, +ék. (ford.). 138. ... noir (a régi francia poe-ta azon része, ahol a gyanús le-veleket ellenőrizték). 139. Ókori római öltözet (ford.). 140. A-val az elején, rézsütos irányú. 142. Egy vasúti expressz. (A 2. betű kettőzve.) 143. Az áram erőssé-gének mértékegysége. 146. Szent, angolul. 147. Odanyújt. 148. Tűzet szüntető. 150. Mű-anyagfajta. 151. A *Velencével összekapcsolt út egy állomása*. 153. Vajféle. 154. Ilyen az óra is! 161. Heveny. 162. Sajátos illatú olajos növény. 164. Jó az ezer-jója. 166. Disznóöléskor dívatós. 168. Fémkorong. 169. Pamutvá-szon. 170. Névelős ásványi anyag. 172. Polgár lányok mű-velik! 175. Vízvezető. 176. Ör-lemény. 177. Város a Szovjetu-nióban (rég.). 179. Csehszlovák táncdalénekes (ford.). 182. ... a gyümölcs (Steinbeck). 183. Pásztorok viselete (ford.). 188. Keresgélő. 189. Űrpilóta volt. 192. Kómüves igéje. 196. Női becenév. 199. Nagy ... (rock-énekes, rádióműsört is vezet). 200. Útőlap. 202. Kínai hossz-mérték. 203. Fél bulvár! 204. Fő-városi egyetem névbetűi. 206. Testrész. 207. Kvarc is van. 208. Vátesz. 209. Argentína, Norvé-gia gépjárműveken. 211. Szov-jet repülő betűjele. 212. Dupláz-va város. 213. USA-sajtóüg-y-nökség. 214. Hatszáz! 215. A természetes logaritmus jele. 216. Arab egység.

Bánhidi Éva

Beküldendő: a vízszintes 1., 10., 24., 188. és 219., valamint a függőleges 18., 78., 87., 119. és 151.

Beküldési határidő: január 10.

Előző rejtvényünk helyes megfejtése: ... az ész, és negyvenévesen a megfontolás.

Könyvtulványt nyertek: **Abért Mária** (Szombathely), **Baranyai Lajosné** (Szombathely), **Gáspár Mihályné** (Komló), **Mankóczy Józsefné** (Tatabánya).

Nyugdíjasaink életéből

A miskolci postás nyugdíjas-klub vezetője igen jó kapcsolatot tart a helyi szociális otthon-nal. Az ott gondozott postás nyugdíjasokat patronálja. Ün-nepélyes alkalmakkor virággal, édességgel kedveskednek nekik. A szociális otthon vezető-sége évről évre meghívja a klub vezetőségét az idősök hónapjának rendezvényeire. Így történt ez az idén is.

Az idősök hónapjának rendezvényesorozatát Miskolcon a nemrég választott polgármester, **Csoma Pál** nyitotta meg, de részt vett az ünnepségen a szociális ügyekkel foglalkozó alpolgármester is. Az új polgármester megnyitóbeszédében hangsúlyozta, hogy az idősök problémáit soron kívül kell intézni. A megnyitón a Miskolci Nemzeti Színház művészei adtak nívós műsort. Utána meghitt beszélgetésre került sor. A rendezvény példamutatóan tükrözte az idősök megbecsülését.

*

November 14-én tartotta meg havi klubdelutánját az egri nyugdíjasklub. A műsoron egy téma szerepelt: **Kárpáti János** muzeológus vetített képes előadása Szlovákia műemlékeiről. A téma azért is érdekes, mivel ez a kultúra és történelem szo-

rosan összefügg a magyaror-szággal. Az előadásnak igen értékes jellemzője az volt, hogy a két nép történetében, műemlékeiben a közös egymásra-utaltságot, a közös értékeket mutatta meg, amelyek ápolása mindkét nemzetnek érdeke. Az előadó rámutatott arra, hogy a nagy sorsfordító események nek milyen tanúi vannak a szlovákiai műemlékekben.

A honfoglalás, közös királyaink, a tatár, a török veszedelem nyomán kialakult védelmi rendszerek, várak, erődített szolgáló templomok nagy hasonlóságot mutatnak a mai magyarországiakkal. Az ott épen maradt műemlékekből rekonstruálni lehet a nálunk csak romjaikban megmaradtak eredetijét. Ott éppen úgy végigvonultak a különböző stílusok, mint nálunk. A román, gót, reneszánsz, barokk jellegzetességek a korok változásait mutatják. Zólyom, Lőcse, Késmárk, Selmecbánya, Borsce, Késmárk, Deák mind-mind szerepelnek történelmünkben, irodalmi műveinkben. A képek nyomán szinte egész történelmünket átéljük. A megjelent 40 főnyi érdeklődő nagy tetszéssel fogadta és élvezte a kitűnő előadást.

— horváth —



MAGYAR TÁVKÖZLÉSI VÁLLALAT

A Helyközi Távközlési Igazgatóság Gyártó és Szerelő Üzeme

termékeivel is az Ön rendelkezésére áll:

- **kiszolgáló berendezések** (vizsgálóasztalok, 36 szolgálati áramkörös keretek, kábelleválasztó szekrények, inverték, csengetőgenerátorok, kábelvégelzárók és -rendezők);
- **jelző- és riasztóberendezések** (10/15 csatornás távriasztó, kábelszigetelési ellenál-lás figyelő és riasztó, akkumulátorfeszültség-figyelő);
- **vonali berendezések** (hangfrekvenciás zeneerősítő, 2/4 huzalos erősítő, 20/20-as

csengetőegység, 12+12 csatornás rendszerek végállomásai és távtáplált erősítői, távtápláló egységek, TRE 60 típusú, nagy teljesítményű 60 csatornás vonalerősítő).

A gyártmányokról részletes felvilágosítást a Gyártó és Szerelő Üzem a 142-1998-as telefon-számon ad.

Helyközi Távközlési Igazgatóság

Budapest, Horváth Mihály tér 17—19.

Levélcím: Budapest, Postafiók 159. 1431.

Telefon: 134-3900. Telefax: 113-8493.

Telex: 22-1148



A csúcson abba kell hagyni?

Támogatót keres a PSE asztalitenisz-szakosztálya

A cím talán magyarázatra szorulna, legalábbis a *kell* szó — a csúcson valószínűleg kevésbé azoknak, akik ismerik a Postás SE asztaliteniszeseinek idejeredményeit —, ám bízunk benne, hogy a cikk végére érve világossá válik az olvasó számára is.

Füstköd ereszkedett a Róna (Lumkód) utcájában az ügyvezető elnöki irodára, tanácskozik a szakosztály vezetősége. Nem egészen olyan formában, mint a KISZ-nek a közelmúltban, de valóban a jövőjük a tét. A szakosztály sok évtizedes történetének legfényesebb esztendejét zárja, mélyen kérdésessé válhat, folytathatják-e együtt, valamennyien a közös munkát. Ez a paradox helyzet készíti *Temes Péter* vezető edzőt a szokásosnál is gyakoribb rágyújtásra.

— *Ha jövőre június 30-ig elmegy a három legjobb női versenyzőnk, akkor az év második felében hogyan képzelem el az egyesületet a női képzést?*

— Döntse el a szakosztály — dobja vissza a labdát *Bottyán János* klubelnök.

— Jó, már én mondom. — *Temes Péter* láthatóan mindenre felkészült. — Nem értek egyet a három női fizetésével, mert csak az ő fizetésüket spórolnánk meg, hiszen a legkisebbek utaztatása, versenyeztetése ugyanannyiba kerül, mint bárki másé.

Pénz, pénz, pénz

Hogy világos legyen, miről folyik a csata, el kell mondani, hogyan alakult az évben a klub és a szakosztály költségvetése. A pingpongozókra 4,7 millió forint jutott, amiből kerekén 3 millió a bérjellegű kiadás. Jövőre — bekalkulálva a várható inflációt és más költségnövelő tényezőket — 7 milliót terveztek. Am azóta kiderült, hogy az állami támogatás 3,3 millióról 800 ezerre csökken, így máris jöke a szakosztálytól tartol az egyesület. A postás sportalapítvány létrehozói sem jelezték még egyértelműen, hogy garantálni tudják az egyesületnek az előzetesen igényelt 37 milliót.

Mindezek következtében arra jutottak, már ami az asztaliteniszestől illeti, amit *Pálmai József* gazdasági vezető foglalt össze:

— Muszáj egymillióval mérsekelnünk a szakosztályra fordítható összeget. Ezzel együtt — az egyik verzió szerint — hét ember alkalmazásától eltekint majd a klubvezetőség: három női versenyzővel és négy utánpótlásedzővel nem kötünk újabb szerződést januártól.

— Ugyanakkor a szakosztálynak az a véleménye, hogy etikai szempontból szerencsésebb lenne, ha legalább a versenyzői végéig, június 30-ig maradhatnának ezek az emberek — érvel a vezető edző —, rossz visszhangja lenne, ha a szezon közepén válnának meg tőlük, s ártana a klub imázsának is.

Ez már húsba vágó ügy, nem csoda, ha órákon keresztül keresik a megoldást a döntésre, illetve a megalkodásra hivatottak.

Siker, siker, siker

Hiába lett volna minden erőfeszítés? Pedig csodálatos sikereket hoztak az elmúlt hónapok. Már a tavalyi nyári szezonnyitón, a bolgár nemzetközi bajnokságon Ritka bravúr, a külvárosi Demeter utca szélére, a későbbi előtérben lévő női szakág egyik reménysége megnyerte az európai versenyt, *Gergely Zoltán* is, hazai pályán. Majd következett a férficsapat nagy menetele a ETTU Kupa-ban, a korábbi kupagyőztes is maguk mögé utasítva jutottak be a legjobb négy közé.



Németh Károly

Az igazi ünnep persze a magyar bajnokság megnyerése volt. Negyven év után lett újra aranyérmes a postások férfi-gárdája. Ezután a nők vezették a helyen. Az idei ETTU Kupa-sorozatban a második fordulóig tellett az erejük, persze a sorsolás a lehető legrosszabb volt. A nyugatnémet *Jülich* csapatában játszik ugyanis *Nemes Olga* és egy világbaajnok kínai hölgy is.

A fiúk közül négyen tagjai a felnőtt válogatottnak keretnek: *Németh Károly*, *Varga Sándor*, *Varga Zoltán* és *Bátorfi Zoltán*; utóbbi kettő az ifjúságnak is.



Bátorfi Zoltán

A felnőtt Európa-bajnokságon Varga Sanyi végig szerepelt a csapatversenyek során, és az egész idényben jó teljesítményt nyújtott — emelte ki a többiek sorából *Temes Péter*.

A lányoknál — senki nem válogatott jelenleg — *Demeter Erzsébet* az első a házi értékelés szerint. Az említett négyedessel, de nem mellékesen, a szeptemberi Postás Európa-bajnokságon négy aranyat nyert, minden számban, ahol csak indulhatott. De az egész küldöttség várakozáson felül szerepelt. A férfi egyes kivételével, amelyben „csak” ezüst- és bronzérmes futotta, minden számban megnyertek.

Az ifjúsági Eb-n *Varga Zoli* párosban ezüstérmes lett. A még fiatalabbak is bizonyították, jó úton halad az utánpótlás-nevelés a Róna utcában. A fiúk serdülő ranglistáján az első tizben a postás színek képviselői közül hatan találhatók.

Nem véletlenül küzd tehát olyan elszántan *Temes* az utánpótlásedzőként is. A tehetségek a *Zichy Jenő* utcai és az *Egri* utcai általános iskolák tornatermében „teremnek”.

— Ha évente csak egy embert tudunk átvenni ide, a nagyokhoz, akkor a következő évtizedre megoldottuk az első csapatok folyamatos utánpótlását — magyarázza a vezetőedző.

— Egyedül a Postásnak van férfi- és női csapata is az első osztályban. Mindkettőt az élvonalban tartani, nagy volumenű utánpótlást nevelni, ez nekünk most túl sokba kerül — mondja a másik igazságot az ügyvezető elnök. Meg kell találni a kompromisszumot.

Valóban nehéz mindenkit megtartani, hiszen az újonkoknál, a serdülőknél és az ifjúságiaknál összesen 30(!) csapat versenyez a korosztályos bajnokságokban. A szakosztálynál tíz edző dolgozik, közülük heten

főállásban. Nagyon meg kell gondolni, melyik újját harapja meg az egyesület, hogy a legkisebb fájdalmat okozza. Az viszont már nyilvánvaló, hogy fájdalom nélkül lehetetlen megúszni.

A tömegsport is belefér

Persze nem csupán versenysporttal foglalkoznak a Postás SE sporttelepén, a tömegsportnak is helyet szorítanak. *Csapó Emil*, akinek a neve fogalomban a postás pingpongozók körében, örömmel mondja, a sokasodó szakszervezetek mellett egy biztos pont akadt mostanáig is, és ez éppen a tömegsportbiztonság. Szerencséjükre, az új vezetők is támogatják mozgalmukat, így az idén 22 csapatot tudtak megmozgatni a főváros postaszerveinél.

Megrendezték a meghívásos tízek versenyét március 15-e tiszteletére, október 6-án alkalomból pedig csapatbajnokságot írtak ki.

Azért némi öröm is vegyült az örömből, mert a szakszervezeti széttagolódás demorzsálódással járt. Sok dolgozó már nem tartozik a postásokhoz, ám ugyanazt csinálja, mint korábban. Az viszont örömtel, hogy a versenysportot hagyományosan jó a kapcsolatuk. Versenyeiket ugyanott tartják, ahol a profik, alkalmazzuknak az ő időrejükkel, ezből nincsenek konfliktusok. A hobbi-szinten sportolók törzsgárdája részben egykori élversenyzőkből áll; *Csapó Emil* például 1947 óta játszik postásokkal, de említhetjük még *Vass Pálnét* vagy *Klampár Ilonát* is.

*

Visszatérve a szakosztály sorskérdéseire, a vezető edző további lehetőségek után kutatva megkérdezte:

— Mi lenne, ha valaki átvenné az egész szakosztályt, és fizetné a játékosokat, az edzőket, állná az utazási és versenyeztetési költségeket?

— Tehát a terem és az energia költségei nélkül, és közös névhasználat? Hát, első hallásra jónak tűnik az ötlet. De az elnökség elé csak akkor vihetjük ezt a javaslatot, ha konkrét ajánlat érkezik — gondolkodik hangosan *Bottyán János*.

— Ha nincs felhatalmazásunk, nem tárgyalhatunk konkrétumokról — így *Temes*.

Később ismét visszatérnek a korábbi témához, mi legyen a tervezett létszámcsoökkentés végső formája. *Pálmai József*nek is van még kérdése:

— Akkor miben maradunk? Valakinek valamikor alá kell írnia, hogy X. Y-nal január elsejétől nem kívánunk szerződést kötni.

Végül úgy állapodnak meg, amennyiben a szakosztály valahonnan tud szponzort szerezni december 20-ig, akkor 1991. június végéig meghagyják a jelenlegi versenyzői és edzői létszámot, hogy egyetűl fejhezsek be a bajnoki évadot.

Azt vallják sokan, a csúcson kell abbahagyni a sportot. Úgy szép a búcsú. A Postás SE asztaliteniszestől most a csúcson vannak. Mégis, éppen most lenne a legfájdalmasabb befejezni a közös munkát, mivel nem saját elhatározásukból tennék, hanem külső kényszer miatt.

Amint hogy az sem bizonyos, hogy ne juthatnának még magasabb csúcsokra. Akár már jövőre is.

Szabó Jenő

TOP travel
HUNGARIAN TRAVEL BUREAU

IDEGENFORGALOM ÉS SZOLGÁLTATÓ KFT. BUDAPEST

Boldog Új Évet, Európa!

A Top Travel szilveszteri ajánlatai

Athén

Utazással együtt 6 nap, autóbusszal.

Időpont: XII. 29.—I. 3.

Elhelyezés: háromcsillagos szállodában, 2-3 ágyas zuhanyozós szobákban.

Ellátás: reggeli.

Program: városnézés keretében ismerkedés Athén nevezetességeivel: Szintagma tér, Parlament, őrsékváltás, Akadémia, Arheológiai Múzeum, Akropolisz. Szilveszteri vacsora egy hangulatos étteremben, ahol a jó hangulatot zenekar biztosítja.

Részvételi díj: 11 900 Ft, ebből kedvezmény az olvasóknak: 500 forint/fő.

Isztambul

Utazással együtt 6 nap, légkondicionált Mercedes autóbusszal.

Időpont: XII. 29.—I. 3.

Elhelyezés: félpánzió.

Program: ázsiai kirándulás hajóval és busszal, Kék Mecset, Hippodrom, Rodostóban a Rákóczi Ház, Edirneben a Seli-miye Dzsámi, hangulatos szilveszteri zenés vacsora.

Részvételi díj: 10 900 Ft, ebből kedvezmény az olvasóknak: 400 forint/fő.

TOP TRAVEL UTAZÁSI IRODA

Bp., Vitkovics M. u. 3. 1052

Mátra-kupa

Tizedik alkalommal rendezte meg a Helyközi Távbeszélő Igazgatóság mátraházi rendezte a Mátra-kupát. Tizenkét csapat vett részt a mátraházi rendezésen. A Mátra-kupa első helyért. Izgalmas mérkőzések után a Dunaújváros-Gödöllő csapat nyerte el az erre az alkalomra kiírt kupát.

Felvételünkön az I. helyezett csapat egyik látványos gólja.

— kerek —



Felhívás!

Felhívjuk kedves olvasóink figyelmét, hogy szerezenek hirdetőket lapunk részére.

Egy egész nyomtatott oldalas hirdetés

ára 60 000 forint,

féloldalas 30 000 forint,

negyedoldalas 15 000 forint.

Az ezeknél kisebb terjedelmű hirdetések árai az elfoglalt felületek arányában csökkennek.

A hirdetési összeg 10 százaléka szervezői jutalék!

Kedvezményes apróhirdetés bármilyen témában 30 szóig 100 forint.

Részletes felvilágosítás a szerkesztőségben (Budapest XIV., Cházár András utca 13.). Telefon: 142-8777, 141-7754.

Szerkesztőség

POSTAI ÉS HÍRKÖZLÉSI DOLGOZÓK LAPJA
A Postai és Hírközlési Dolgozók Szakszervezeti Szövetségének lapja

Szerkesztőség: Budapest XIV., Cházár András u. 13. 1146

Postacím: Budapest, Postafiók 14. 1406

MNB 218-98330-4116

Felelős szerkesztő: MEZŐFI LÁSZLÓ

Telefon: 142-8777

Kiadja a Postai és Hírközlési Dolgozók Szakszervezeti Szövetsége

Budapest XIV., Cházár András u. 13. 1146

Levél cím: Budapest, Postafiók 14. 1406

Felelős kiadó: GRICERNÉ HOSZKY ENIKÓ elnök

Előfizetési díj egy évre: 36 Ft

90-2913. Szikra Lapnyomda, Budapest

Felelős vezető: DR. CSÖNDES ZOLTÁN vezérigazgató

ISSN 0866-1766

1 2 4 8 16 * * *